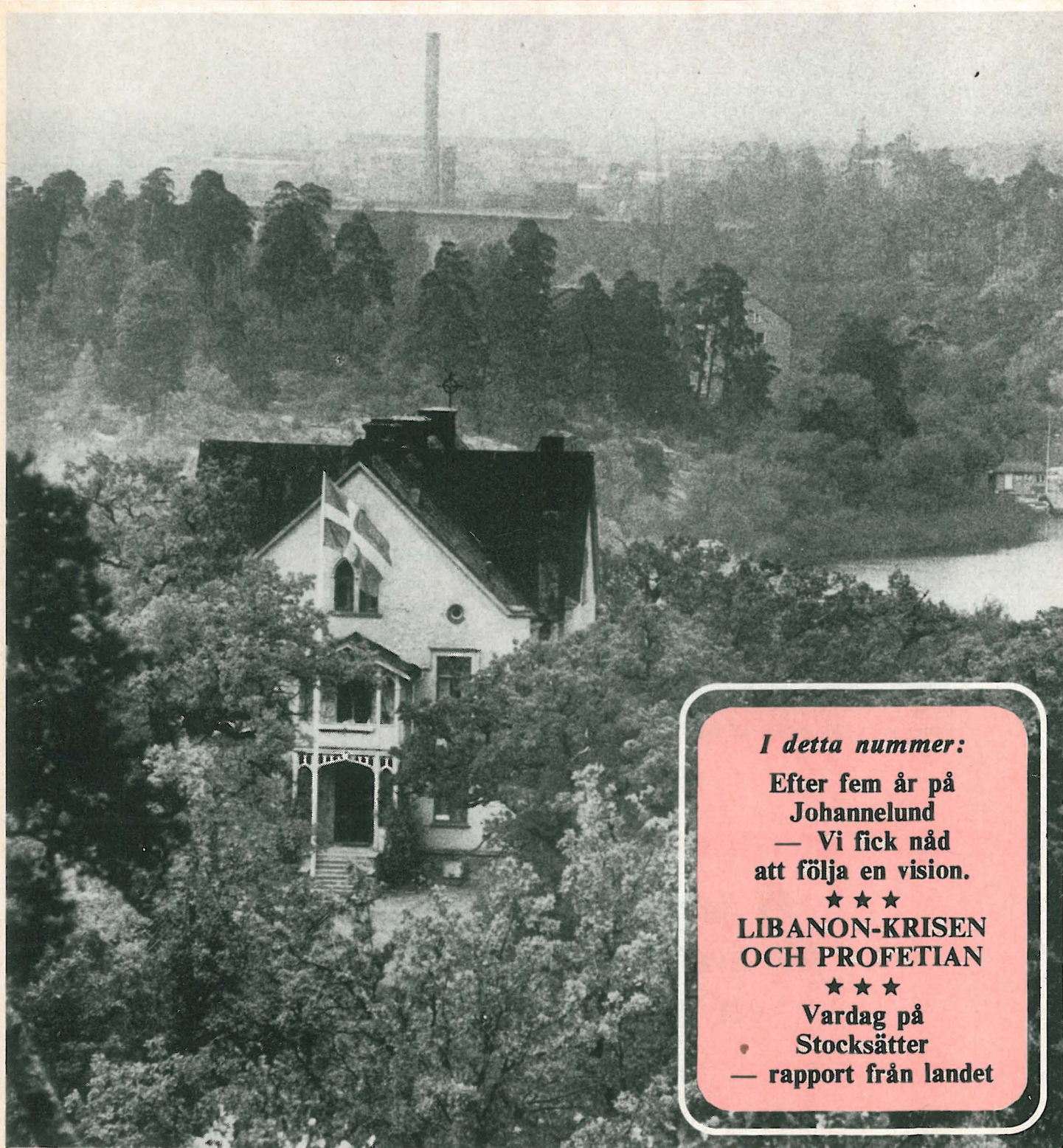

Midnattsropet

Nr 17-18 • årg. 16 • pris kr 2: 75

Maranata • Du vår Herre kom!

I detta nummer:

Efter fem år på
Johannelund

— Vi fick nåd
att följa en vision.

★ ★ ★

**LIBANON-KRISEN
OCH PROFETIAN**

★ ★ ★

Vardag på

Stocksätter

— rapport från landet

Segermöten i förföljda kyrkor

Friheten är inte till för sysslöshet
Andliga möders jungfrumark väntar oss
I vårmältningen ligger glädje i luften
och sädesfälten vaknar från sin sömn

Kristi uppståndelses morgon
griper sinnet med ett nytillskott av styrka
och evangeliets budskap hörs igen
om honom som väcker själar till liv

I förföljda kyrkor blir det segermöten
många får glädjetårar i sina ögon
och en evig bekräftelse till Gud
brinner med flammande kärlek i deras hjärtan

Mina vänner, jag vet: för Kristi skull
har ni gått en kuslig väg i bojor
men också nu är ni tveklöst redo
att för trons skull färdas långt bort

Friheten är inte till för sysslöshet,
människotjänst har blivit vårt mål,
vi kallats att bära ut goda nyheter.
Tjänst för Gud — vår lycka och heder.

April 1969

"Anjuscha" — lägret för straffångar
(Ur boken om Georgij Vins)

*Vi tackar alla våra läsare
för året som gått och önskar
ett välsignelserikt 1977*

JORDEN BÄVAR

– men bävar vi?

Av Lars Andersson

Är läggs till år och snart är ännu ett stycke av 70-talet passerat. För var och en som tror på Jesus innebär det att hoppet om föreningen med vår Frälsare snabbt går mot sin fullbordan.

Älskar vi Jesus älskar vi också Hans tillkommelse. Umgås vi med Honom *nu* känner vi igen Honom och väntar Honom som en mycket nära vän. Ja bibeln säger att Han är vår brudgum och använder därmed bilden på den innerligaste av all gemenskap

Han kommer snart. Vi kan tydligt se Hans fotspår. Tecken i naturen, tecken bland nationerna, tecken bland människorna. Fotspåren av den Evige. Konungarnas Konung och Herrarnas Herre.

Umgås vi inte med Jesus kommer vi att uppfatta Honom som en främling. Vi kommer inte att känna igen Honom. Alla löften och tecken inför Hans tillkommelse förträngs ur vårt sinne som överkligheter. Jesus sa att liksom på Noas tid skulle själva naturen påverkas och ge sitt eko inför denna tidsålders avslutning.

Den förra tidsåldern avslutades i och genom vatten. Bara Noa och några till överlevde. Den nuvarande tidsåldern den du och jag lever i skall enligt bibeln upplösas genom eld. Vi lever mellan två slag av förintelser. Mellan floden och elden. Sedan skall hela världen födas på nytt.

Vi ser idag hur antalet jordbävningar ökar kraftigt. Antalet omkomna förtigs säkerligen ofta av rädlösa experter som registrerar hur hela jorden bävar. Men bävar vi?

Israel mögnar inför uppgörelsen med alla sina fiender där Herren själv skall utdela nådastöten.

Men reagerar vi?

Födslovandarna på jorden borde hälsas av alla levande kristna som ekot av Hans fotsteg.

Och ur det enorma nyhetsflöde som

”Kanske får vi några med oss: Vänner, barn eller grannar, som uppfattar att vi menar allvar, när vi säger att vi förbereder oss för en svår tid.”

varje dygn drabbar oss kunna sovra ut det profetiska mönstret för att på så sätt lära känna vår tid.

Hur mycket är klockan? frågar någon vid vår sida. Vi vet det inte trots att vi befinner oss i den oerhörda situationen att vara förvarnade.

I stället vänder vi oss åt annat håll för att få vår information. Är vi då inte medvetna om hur lätt det är att påverkas av den vilseledande makt som en dag skall mobilisera alla sina krafter för att t. o. m. bortförklara de heligas uppryckelse. Den makt som en gång spred det falska ryktet om att Jesus inte stått upp från de döda utan var bortrövad är idag helt inriktad på att suddas ut fotspåren efter *vår* förlösare.

Bara genom att öppna oss för Andens uppenbarelse kan vi känna igen Honom och se Honom i Uppenbarelsesbokens vision. Men då måste vi samtidigt stänga för någonting annat.

Vi måste aktivt medverka till och rent fysiskt förflytta oss utom räckhåll för denna propaganda från avgrunden. Vi måste avskilja och isolera oss; gå utanför lägret. Kanske får vi några med oss. Några vänner, barn eller grannar som uppfattar att vi menar allvar när vi säger att vi förbereder oss för en svår tid. I stället luras vi till att stirra oss blinda på

former, budbärare eller särskilda tillämpningar.

Det var säkert många gapskratt som blandades med ekot från Noas hammarslag. Men skratten tonade bort. Regnet kom och allt liv utsläcktes. Arken var skrovlig och klumpig. Men den var avsedd att fungera i ett onormalt och dramatiskt sammanhang. Och den flöt sina fyrtio dagar.

Det räckte.

Noa var ingen politiker. Där överlämnar man åt människan att lösa problemen. I politikens motpol uppenbarelsen, överlämnar man ledningen till Herren. Vårt politiska budskap är Maranata Jesus kommer. Gå ut och möt honom.

I denna rörelse ”Gå ut” sker allt under disciplin, i lydnad och kärlek till varandra. Och den Klippa som åtföljer oss försonar alla våra synder.

Den predikan som kommer att bli ett trovärdigt vittnesbörd för vår omgivning består i en marsch! Ut ur en materialistisk livsstil. Bort från en oöverträffat förljugen kyrkokristendom med alla sina galna krav på förvaltning av förgängligt gods och människoverk. Den marschen med Kristus i täten som den första, absoluta första, *sanna* människan. — Han som kom för att tjäna och glömde sig själv i döden — kommer att få sanna och befriade efterföljare med på vägen.

Vi har fått många möjligheter att handla under de senaste åren. Vi har hört om en urkristen gemenskap med allting gemensamt, vi har hört om Pilgrimstjänst vi har sett en ny generation maranatasjälvar frimodigt erövra nya områden. Vi har Midnattsropet, skivor och kassetter som förmedlar vägledande sanningar till en vilsen värld. Vi har ett nytt år. Låt oss använda tid och medel på ett rätt sätt. Men ingenting kan ersätta ditt liv om det är en predikan för medmänniskor i vardagen.

Arne Imsen:

Legaliserad porrpest

År 1969 genomfördes i vårt land en uppmärksammas aktion. Ett antal ungdomar, utrustade med målarfärg, gick på eget initiativ till handgriplig attack mot pornografihandelns utmanande skyltfönster.

Porrhandlarna, som vid den här tiden omsatte ca 200 miljoner kronor, kände sig hotade. Med hjälp av samhällets rättsvårdande organ fick man protestanterna åtalade och dömda. Själva kunde de ostörda fortsätta sin lukrativa verksamhet, som bara i andra länder skulle ha resulterat i flera års fängelse.

”UNDER NÅGRA VECKOR har några maranatavänner, på eget initiativ och utan att församlingen varit inblandad, gått till handgriplig attack mot den stinkande pornografihandel, som alltmer vågat och provocerande grisar ner gatumiljön med sina skyltfönster späckade av sedlighetssårande och kränkande alster och skamliga lockelser. Sexuallivets marodörer tycks inte känna några gränser för sina råa reklam- och affärsmetoder.

Ägga och exploatera den onaturliga sexualismen i alla dess förråande former är porrmiljonärernas motto. Och samhället har legaliserat deras sexkommers, till obotlig skada för ett uppväxande släkte vars chanser att bli lemlästad av denna moderna kärleks- och slavhandel ökar för varje dag. Där finns inget rum för *mänskliga* hänsyn!

UNDER DET ATT alla former av öppen narkotikahandel är förbjuden här i landet, kan porrmånglarna operera ogenerat innanför lagens ramar med sin närbesläktade och minst lika farliga och människofientliga hantering. Uppbackade av landets massmedia har dessa profithajar skapat det porrtrask de sedan ringat in och skrupellöst exploaterat.

För att ge social nimbus åt sin profit-hunger föser de nu och då ”människovårdande” auktoriteter framför sig. Då uppträder de som idealister med ömma känslor för s. k. sexuella minoriteter. Men deras *lånade* människovänliga fraser förmår på intet vis dölja att porrmarknaden behärskas av kallhamrade utsugare.

Porrhandeln hjälper ingen men stjälper alla, som dras in i trasket. Därför bör den

behandlas på samma sätt som den illegala narkotikahandeln.

VÅR AKTION kan klandras. Som kristen hajar man onekligen till inför det faktum att viss, om än ringa, form av materiell skadegörelse å annans egendom, förekommit. Betänkligheterna reduceras emellertid till ett absolut minimum, då man jämför denna bagatellartade skadegörelse med den enorma miljöförgiftning och upplösning sexanarkin för med sig.

Svenska myndigheter borde för länge sen med kraft riktat lagens udd mot denna våldsamt tilltagande smitthärd i vårt samhälle. Deras slapphet och undfallenhet mot dessa demoraliserande krafter gör en opinionsyttring av det här slaget moraliskt fullt försvarbar och rent av angelägen. *Annars* lojala och människovänliga medborgare kan hamna i en sådan konfliktssituation och måste då låta det *moraliskt nödvändiga* gå före det *juridiskt oantastbara*.

DET ÄR DESSUTOM på tiden att radikalt bryta den förlamning många ack- och vestönande kristna hamnat i på grund av de opinionsbildande organens förmädliga och föraktfulla attityder till deras värderingar och livsnormer. De har fått finna sig i att bli diskriminerade av dominerande massmedia, som styrs av mäktiga penningintressen.

Frågan är väl om inte landets största aftontidning också är landets största porr-blaska?

Är det inte hög tid, att protestera mot den monopolställning kapitalet gett dem i svenskt samhällsliv? Det kan ske på

Nu åtta år senare har samhället fått upp ögonen för vad pornografin egentligen åstadkommit. Vi har dock anledning tro att effektiva åtgärder mot den kommer att utebli. Möjligen kommer vissa marginella förändringar att ske.

Midnattsropet tog 1969 i flera artiklar upp de olyckliga verkningar man kunde befara, då lagstiftningen på området började luckras upp. I en artikel från den 15 mars 1969 beskrev Arne Imsen vad man kunde vänta sig i framtiden.

många sätt även om de synliga resultaten inte skulle bli så imponerande.

Vi kommer dock att segra i det långa loppet, bara vi handlar beslutsamt och med övertygelse och icke flyr för represalier av det ena eller andra slaget.

I SKYDD AV en neutraliserad lagstiftning med skolans och massmedias hjälp marscherar de nedbrytande krafterna vidare över pacifiserade kristna och förslavade sexomaner. Med obegränsade ekonomiska resurser drar de fram skoningslöst skövlande allt rent, värdigt och mänskligt med fruktansvärda följder för en *KOMMANDE HELT OSKYLDIG GENERATION*.

Vi har inga illusioner om att vår aktion kan vända den strömmen. Förgiftningen har uppenbarligen gått för långt och smittan trängt för djupt in i folksjälén. Förvisso kommer den att allt tydligare manifesteras sig i ett totalt sönderfall av *alla normala* mänskliga samlevnadsformer; och den sexuella materialismen har då nått sitt kusliga mål...

Utvecklingen mot detta kaos kan nog inte *hejdas* men möjligen *fördröjas* genom de kristnas *aktiva* protester. Under tiden är det vår plikt söka värva medborgare för det rike, som fritt från synd, sjukdom och död aldrig kan omstörtas eller förgås.

POLISENS UTREDNINGSSarbete tar nu vid, och svensk domstol har att utmäta ”rättvist” straff åt de *stora* porrhandlarnas *små* skadegörare. Namn och adress på samtliga deltagare har överlämnats till myndigheterna och med *det* är denna punktaktion avslutad. De ansvariga kom-

mer förvisso bära konsekvenserna av sin lagstridiga men fullt berättigade attack, mot vår ungdoms förförare och förstörare med upphöjt huvud. Ty vi har gjort det också andra velat och vår kristna plikt manat oss att göra!

Så får då protesten förlängas i nya aktiviteter i andra om nödvändigt allvarligare former.

Nästa etapp kan börja ...”

Intervju med Olof Palme

I samband med ungdomarnas antiporraktion hade en engelsk stjärnjournalist en uppmärksam intervju i svensk TV med dåvarande utbildningsminister Olof Palme. Bland annat kom frågan om sex och pornografi upp. På bästa sändningstid inför beräknade 4 milj. tittare i åldersgruppen 15–80 år svarade Olof Palme så här:

— I modern pornografi finns ett vulgärt inslag som jag grundligt ogillar och det skulle behövas en reaktion mot denna påtagliga vulgäritet. Men — jag tror det kommer att avmattas undan för undan. Jag tror att sex har för människorna blivit en fix idé. Den allmänna diskussionen kommer att försvinna därför att moral är inte bara sexuella ting, jag tror dåliga löner och arbetslöshet är lika viktiga saker.

På frågan om Palme trodde att det verkligen var möjligt att ha pornografi med god smak, svarade han:

— Säkert kan de göra porr med god smak — som allting annat. Troligen är det människor som är i behov av det också. Tycker om det och njuter av det. Så — om det är god smak ser jag ingen anledning att stoppa det.

Reportern undrade vilka som behövde detta:

— Statistiskt är det ganska utspritt. Här i Sverige har det till största del gällt den äldre åldersgruppen ... så vitt jag kan se ...

□□□

Intervjun kommenterades av Midnattsropet så här:

”Det var tydligen ett känsligt område utbildningsministern leddes in på. Trots (eller kanske på grund av?) ”fullständig skärpning hela tiden” blir svaren diffusa och undantagande då han kommer in på den jättelika sex- och pornografiindustri, som givit Sverige världsrykte. Han hoppas dels på en omsvängning och dels på en motreaktion, vilka skall leda fram till att den smakliga pornografin slår igenom ...

Det är alltså bara att hoppas att gangstersyndikaten bakom den avkriminaliserade pornografihandeln skall omvändas av utbildningsministerns fromma önskedrömmar. Men tror någon det ...?”

De sökte och fann Jesus

Text: Ulla Näsholm

Ett tröstens budskap nådde nationen. Efter över fyra hundra år hade äntligen en profet trätt upp. Han kom med det efterlängtrade budskapet! Messias kommer! Den som man väntat så länge på var i analkande. ”Bereden väg för Herren”, ropade Johannes ut.

★

Och dagen närmade sig när Guds Son skulle födas in i människosläktet. Gud hade uppenbarat sig för en jungfru och gett henne uppdraget att föda Guds Son.

— Han skall bli en stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron.

— Och han skall vara konung över Jakobs hus till evig tid, och på hans rike skall ingen ände vara.

Det var vad ängeln sade till Maria. Men hur skulle detta ske?

Ängeln fortsatte:

— Helig ande skall komma över dig, och kraft från den Högste skall överskygga dig; därför skall ock det heliga som varder fött, kallas Guds Son. (Luk. 1.)

★

I bibeln står det så att ”tiden var inne då hon skulle föda.” Efter profetian skulle Messias födas i Betlehem och där befann sig nu Josef och Maria. Dit hade de kommit för att låta skattskrivna sig efter ett påbud från kejsar Augustinus.

Många hade kommit till Betlehem för skattskrivningens skull, men det var ändå inte någon där som visste vad som höll på att ske. Att profetian höll på att gå i uppfyllelse. Att Messias, Guds Son skulle födas.

Men; *det fanns inte rum för den i härbärgen* ... Därför fick Maria lägga den nyfödde i en krubba.

★

Samtidigt var nu några herdar ute och vaktade sin hjord. Den mörka natten hade redan brutit ut, när plötsligt en Herrens ängel stod framför dem och Herrens härlighet kringstrålade dem.

— Se, jag bådare eder en stor glädje som skall vederfaras allt folket. Ty idag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren.

— Och detta skall för eder vara tecken; I skolen finna ett nyfött barn som ligger lindat i en krubba.

— I detsamma sågs där jämte ängeln en stor hop av den himmelska härskaran, och de lovade Gud och sade:

— Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor till vilka han har behag. (Luk. 2:8–14).

★

Herdarna vände så till Betlehem för att se vad Herren kungjort för dem. Att det inte fanns rum i härbärgen, varför Messias måste födas i ett stall, fann herdarna tydligen ingen orsak att fundera över. Inte ett ögonblick tänkte de på att platsen borde ha varit en annan för Guds Son. De bara följde Guds uppenbarelse och kom rätt. *De fann Jesus*.

Sedan gick de åstad och omtalade vad som hade blivit sagt om detta barn. Inför detta oerhörda som hänt var de ivriga att delge andra vad de själva fått veta. Alla de som hörde det förundrade sig och glädde sig över vad de fick höra.

★

Litet svårare att hitta Jesus hade de österns konungar som sett en stjärna och förstått att en stor konung blivit född. Nu ville de gärna ge honom sin hyllning. Helt följdriktigt ställde de sin färd till Jerusalem och frågade efter den nyfödde judakonungen. Ingen kände där till något om att en konung skulle födas.

Herodes kallade då till sig de skriftlärderna och fick veta att det var i Betlehem som Messias skulle födas.

Listig och rädd om sin makt ville Herodes förgöra denne som kallades Messias. Därför gav han de visa männen i uppdrag att söka rätt på barnet och tala om var det fanns så att också Herodes skulle kunna komma med sin hyllning. Det var

forts. sid. 21

Profetisk glädje som befriar

Predikan av Arne Imsen

I samma nejd voro då några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord.

Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem; och de blevo mycket förskräckta.

Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta, se, jag bådader eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket.

Ty idag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren.

Och detta skall för eder vara tecknet: I skolen finna ett nyfött barn som ligger lindat i en krubba."

Luk. 2:8—12

Det var ett glädjens budskap änglarna överlämnade åt herdarna. En frälsare var född. Glädjen var stor.

I hela Nya Testamentet var glädjen sedan ett genomgående tema.

I Johannes evangelium talar Jesus om glädje i flera sammanhang. I vissa stycken handlar det om glädje med en speciell profetisk dimension. Det var en fullkomlig och gudomlig glädje som skulle komma.

I Joh. 17 beder Jesus om att Fadern skall förhållas honom, d. v. s. återge honom den härlighet, som han ägde innan skapelsen och före världens och människans tillkomst. Han säger så här:

"Fader, stunden är kommen; förhållas din Son, på det att din Son må förhållas dig."

Vid detta tillfälle beder Jesus om någonting mera än vad han tidigare erfarit. Förut var han Guds Son. Vid detta tillfälle beder han såsom Människosonen. Om Jesus blev förhållad, då var frälsningen ett faktum.

Vi läser vidare i vers 2:

"eftersom du har givit honom makt över allt kött, för att han skall giva evigt liv åt alla dem som du har givit åt honom."

Jesus beder att Fadern skall förhållas honom, men det är också tydligt att Jesus menar något mera. Han beder om att han

skall krönas och upphöjas som konung, därför att genom hans upphöjelse så skall hela mänskligheten få erfara frälsande nåd.

Vi måste göra klart för oss att när bibeln talar om profetisk glädje, som det här är fråga om, förknippas den med Jesu Kristi härlighet. Här har någonting helt nytt inträffat, någonting mer och underbarare än det någon tidigare upplevt.

Låt oss läsa om denna glädje i 1 Petr. 1:8.

Honom älsken i utan att hava sett honom; och fastän I ännu icke sen honom, tron I dock på honom och fröjden eder över honom med utesäglig och härlig glädje.

Här möter vi dels ämnet för glädjen, dels föremålet för den, dels en profetisk dimension. Vi har icke sett Jesus och ändå finns det inom oss någonting som ger oss full visshet om att vi är föremål för hans kärlek. Denna glädje spränger tillvarons alla gränser.

Här i världen är allting så fåfängligt. Stundtals upplever vi en översvallande glädje över ting som vi möter. Plötsligt går den förlorad och lämnar efter sig kanske djup sorg eller bitter besvikelse.

Så kan det vara i vårt vardagliga liv. Men när Skriften talar om glädje, handlar det om någonting som inte är besmittat, icke förorenat eller begränsat till tiden. Vi möter i Skriften den oförgångliga och förblivande glädjen. Den är värdebeständig och kan aldrig devalveras.

Inga ord kan tolka

Men observera, det heter att det är en utesäglig och härlig glädje. Med andra ord så handlar det om någonting som icke kan uttalas. Det är uteslutande möjligt att uppleva det. Man måste uppleva det för att över huvudtaget förstå vad det handlar

om. Man kan inte beskriva det, därför att det finns inte ord som kan tolka det.

Vad är det då för glädje som har med sig en sådan oerhörd livskraft och inspiration? Skriften gör klart för oss att glädjens art har sin bestämning i ursprunget. Vi lägger därför märke till vad Jesus utbrister under inspiration:

"Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga."

Matt. 11:25

De visa och förståndiga som har tillgång till stor och rik kunskap, kan aldrig förstå vad det är fråga om. Men Fadern har uppenbarat det för de enfaldiga. Vi måste således göra klart för oss att vi inte kan läsa oss till eller kämpa oss till denna kunskap. Det går inte uppnå den genom något inre beslut eller något yttre tryck. Den måste uppenbaras för oss. Det är också då vi upptäcker att den här glädjen har sitt ursprung i den eviga världen. Glädjen är ingenting annat än ett mottagande utav det som Jesus Kristus är.

I Sakarja bok 9:9 talar Herren till ett förtryckt folk i stor nöd. Om folket skulle ha sett på omständigheterna de befann sig i, skulle de inte finna många ting till tack-sägelse. Ändå heter det:

Fröjda dig storligen, du dotter Sion; höj jubelrop, du dotter Jerusalem. Se, din konung kommer till dig; rättfärdig och segerrik är han. Han kommer fattig, ridande på en åsna, på en åsninnas fåle.

Detta är lika mycket ett budskap för oss som till Israels folk. Jesu tillkommelse sker just nu. Han kommer i detta ögonblick till sin menighet och till oss som enskilda människor med sin rättfärdighet, sin frid och sin glädje. Det är just i det avgörande ögonblicket, då hans ord når oss,

det betydelsefulla sker att Jesus fyller alla våra behov.

Gud söker alltid efter mottagliga och förberedda hjärtan, som kan ta emot honom. Det förefaller dock vara så att historien ständigt upprepas. När han kommer, finns det intet rum för honom. Vi är illa förberedda, hjärtat är inte förberett, sinnet är inte mottagligt, och när han kommer så är alla dörrar stängda och alla rum upptagna.

Låt oss läsa ytterligare några verser om detta i Joh. 16:5, 6.

"Och nu går jag bort till honom som har sänt dig; och ingen av eder frågar mig, vart jag går. Men edra hjärtan äro uppfyllda av bedrövelse, därför att jag har sagt eder detta."

Det mest typiska för lärjungarnas tillstånd i alla tider tycks vara bedrövelse. Det borde inte vara det, men det är ändå så. Den här gången berodde deras bedrövelse på att Jesus hade talat om för dem att han skulle gå ifrån dem. Det måste ha kommit som en chock för lärjungarna. De kunde inte se något underbart i detta. Det berodde dock på att de saknade det profetiska elementet i sin kunskap tillika med den profetiska glädjen. Därför var deras syn i ett avseende förörskad. Förvisso var deras glädje förankrad i Jesus, men den var inte förankrad i honom på ett rätt sätt.

Redan undanröjda hinder

Jag skulle vilja fråga: Är det inte så att vi vanligtvis diskuterar problem som Herren redan löst. Eller så ägnar vi oss åt sådant som egentligen Herren åtagit sig att lösa. Samtalet på vägen rör sig vanligtvis om det problematiska, det svåra, det omöjliga och det hopplösa. När lärjungarna kom fram till gravplatsen, visade det sig ju att en Herrens ängel redan varit där och röjt undan hindret.

Nå, vad var det Jesus ville göra klart för sina lärjungar? Låt oss då läsa Joh. 16:12—15.

"Jag hade ännu mycket mer att säga eder, men I kunnen icke nu bära det."

Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder, vad komma skall."

Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder."

Allt vad Fadern har, det är mitt; därför sade jag, att han skall taga av mitt och förkunna för eder."

Jesus ville genom den helige Ande klargöra för lärjungarna att de hade barnaskapets rättigheter, löften och möjligheter. De var inga trälar, så att de behövde känna fruktan och ängslan. De hade söners rätt och tillträde till Fadern genom Guds nåd. Det fanns bara en förklaring till det, och det var Jesus Kris-

tus. Genom den helige Ande kom tidens gränser att sprängas och evighetsdimensionen framstå klar. Då kunde lärjungarna uppleva den profetiska glädjen, vilken hade sitt ursprung i Jesus Kristus.

Har du tagit emot något av detta Andens individuella budskap till ditt eget hjärta? Har du upplevt att Anden öppnat dina ögon och du fått skåda vad som finns bortom de närvarande tingen?

Glädje som befriar

Egentligen borde vi kanske vara bedrövade, gråta och vara vemodiga, men när den helige Ande får klagöra ting för oss är det som om ingenting förmår att beröva oss vår oerhörda inre frimodighet och kraft som vi får. Vi känner oss omotiverat föremål för himmelens förunderliga handlande och vi fröjdar oss som om vi vore konungar och regenter på jorden. Vi känner en glädje som vi inte kan förklara, därför att den är utesäglig. Den är icke jordisk, för den har icke bitter smak och har heller icke lastens kännetecken. Tvärtom är den befriande och förlösande och den stämmer oss till välsignelse när andra människor inte har andra uttryck än ack och ve.

I Joh. 16:19—22 för Jesus oss in i det hemlighetsfulla kristuslivet. Det är där Anden spränger vår mänskliga begränsning och gör det möjligt för oss att redan här gripa tag i de himmelska tingen så att vi kan leva ett liv i himmelsk atmosfär. Det är ett liv fritt ifrån knorriskhet, knot, tvivelsjuka, avundsjuka och allt som är så typiskt för världen.

Då märkte Jesus, att de ville fråga honom, och han sade till dem:

"I talen med varandra om detta som jag sade: 'En liten tid, och I sen mig icke; och åter en liten tid, och I fån se mig.'"

Sannerligen, sannerligen säger jag eder: I skolen komma att gråta och jämra eder, men världen skall glädja sig; I skolen bliva bedrövade, men eder bedrövelse skall vändas i glädje."

När en kvinna föder barn, har hon bedrövelse, ty hennes stund är kommen; men när hon har fött barnet, kommer hon icke mer ihåg sin vedermöda, ty hon gläder sig över att en människa är född till världen."

Så haven och I nu bedrövelse; men jag säger eder åter, och då skola edra hjärtan glädja sig, och ingen skall taga eder glädje ifrån eder."

Här ligger en väldig hemlighet uttalad. Lägg märke till att Jesus talar med sina egna lärjungar om en kommande tid med en helt ny gemenskap, en tid som föregåtts av en födelseprocess. Hela lärjungaskaran kom i födslovändor. Jesus sade till lärjungarna att de skulle in i födslovändor för att någonting nytt skulle födas fram. De skulle inte bara vara i närheten av Jesus. Att tjäna honom innebar att bli ett med honom både i hans död och uppståndelse. Det var detta som var bedrövelsen. Låt oss läsa vidare verserna 23—33.

"Och på dagen skolen I icke fråga mig om något. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Vad I bedjen Fadern om, det skall han giva eder i mitt namn."

Hittills haven I icke bett om något i mitt namn; bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bli fullkomlig."

Detta har jag talat till eder i förtäckta ord; den tid kommer, då jag icke mer skall tala till eder i förtäckta ord, utan öppet förkunna för eder om Fadern."

På den dagen skolen I bedja i mitt namn. Och jag säger eder icke, att jag skall bedja Fadern för eder, ty Fadern själv älskar eder, eftersom I haven älskat mig och haven trott, att jag är utgången från Gud."

Ja, jag har gått ut ifrån Fadern och har kommit i världen; åter lämnar jag världen och går till Fadern."

Då sade hans lärjungar: "Se, nu talar du öppet och brukar inga förtäckta ord."

Nu veta vi, att du vet allt och att det icke är behövt för dig, att man frågar dig; därför tro vi, att du är utgången från Gud."

Jesus svarade dem: "Nu tron I?"

Se, den stund kommer, ja, den är redan kommen, då I skolen förskingras, var och en åt sitt håll, och lämna mig allena. Dock, jag är icke allena, ty Fadern är med mig."

Detta har jag talat till eder, för att I skolen hava frid i mig. I världen liden I betryck; men varen vid gott mod, jag har överunnit världen."

Jesus undervisade alltså lärjungarna om en kommande tid, då allting skulle te sig helt annorlunda. Gemenskapen skulle vara annorlunda och människorna skulle förenas med Jesus på ett helt nytt sätt. De skulle få vara med om en födelseakt, som skulle förvandla hela deras liv och öppna deras sinnen för de eviga tingen på ett helt nytt sätt.

Jesus sade också att han skulle leda dem in i en helt ny tjänst och utrusta dem med helt nya vapen. De skulle bedja i Jesu namn om vadhelst de behövde, och han skulle ge dem bönesvar. På det sättet skulle den glädje som var utlovad manifestera sig på ett fullkomligt sätt.

En hemlighet

Jag tror att här ligger hemligheten till ett segerrikt liv. Vi har sett hur gudsuppenbarelsen stegrades undan för undan. Först förkunnades glädjens budskap av änglarna för herdarna, därefter av Jesus för lärjungarna och sedan av den helige Ande för församlingen. Hela tiden stegrades gudsuppenbarelsen fram till ett överflöds- och härlighetsliv.

Det var med den bakgrunden Paulus skrev sitt brev till en kämpande och lidande församling i Filippi för att vädja till dem i församlingen att själv göra samma upplevelser. Rakt igenom brevet handlar det om glädjen i Herren. Så skrev han i Fil. 4:4 något som också bör bli en uppmaning till församlingen i denna tid:

Glädjen eder i Herren alltid. Åter vill jag säga: Glädjen eder."

■ Människan måste lära sig klara problemen själv

■ Jag lever meningsfullt och harmoniskt utan Gud

■ Alla är väl inte födda att tro

■ Se så mycket ont de kristna gjort i historien

FRÅGOR OCH SVAR

Günter Simonsson efter bibelskolan, medarbetare i Lidköping.

**Om
kristendom
och
personlig tro
av Günter
Simonsson**

Det är många argument till undanflykter man möter, när man talar med människor om Gud. Jag skulle därför vilja ge svar på några av de vanligaste frågorna och påstådda bristerna, folk brukar komma med. Den som läser detta kommer också att förstå vad kristendom egentligen är för något.

Vi börjar med följande påstående:

— Man måste klara problemen själv. Det

går inte att bara kasta allt på Gud och tro att han skall göra allt åt en.

Nästan lika länge som det har funnits människor så har det funnits fattigdom och nöd. Hela tiden har man sökt komma tillrätta med problemen, i denna tid mer än någonsin. Ändå svälter största delen av världens befolkning idag. Lika länge som dessa problem existerat har det funnits politiskt förtryck resp. politiska befriare.

Ändå har väl mänskligheten aldrig varit utsatt för sådant vittomfattande förtryck och sådan avancerad terroism som idag.

Har då mänskligheten klarat av sina problem? Självmorden, aborterna, skilsmässorna och kriminaliteten bara ökar och ökar trots allt bättre psykologer, läkemedel, vård och förebyggande åtgärder. Kan vi säga att vi klarar av våra problem?

Kanske tycker du trots allt att du klarar av att lösa dina problem och planera ditt liv själv. Din egoism och din onda natur, som skapar alla dina svårigheter, kan du dock aldrig behärska. Du kommer inte heller att kunna leva ditt liv så att det får någon djupare mening eller för någon egentlig välsignelse med sig.

Att lämna sitt liv åt Gud och låta honom ta över innebär inte att man passivt sätter sig ner och väntar att Gud skall göra allting. Det är tvärtom raka motsatsen. Man reser sig upp och blir aktiv för att rädda andra människor, när Gud fått lösa från alla band. Han ger varje människa som kommer till honom ett nytt hjärta, en ny kärlek, en ny kraft och en ny utrustning för den uppgift Han har berett. Så leder Han henne in i den uppgift som passar just för henne.

— Jag är harmonisk och har det bra och lever ett meningsfullt liv utan Gud.

Om du menar dig leva meningsfullt i det att du odlar dina intressen, investerar i din egen framtid, lyckas med din karriär och tjänar bra med pengar, så är du verkligen ömkansvärd. Visst har du det bra, men just din vällevnad skall döma dig en gång. Om du kan leva i välmåga utan att gripa in när du ser att din broder lider, då lever du verkligen i ett bedrövligt tillstånd.

Men jag är politiskt och socialt engagerad, säger du kanske.

Problemen kvarstår

Om du menar att du är med i ett svenskt politiskt parti eller aktiv i fackföreningen och att det skulle rättfärdiga dig, så är det inget annat än ett stort hån mot många människor. Under det att vi slåss om ett par kronor till i lönekuvertet eller kabbelar om nya reformer som kan ge oss några fler fördelar, finns det människor som inte ens har mat att ge sina barn.

Även om du verkligen gör något för din nästa, så måste jag tyvärr säga dig att resultatet endast är skenbart. De pengar du ger, kommer aldrig att hjälpa den fattige ur hans förtryck. Det endast hjälper honom att leva kvar i det.

Har det då verkligen blivit någon större frihet åt folket efter all kamp och alla revolutioner? Nej, det har i regel visat sig att det nya systemet varit värre än det förra.

Hur idealisk människan än är, så tycks hon inte kunna övervinna sin egoism och personliga vinningslystnad. Resultatet är ganska naturligt: Problemen kvarstår oav-

forts. sid. 20

Carl-Georg, Yvonne, Gertrud och Bengt under öppningsdagen på Skaragatan 10.

Nu öppnar KLARA TONER i Lidköping

Rapport: Lars Andersson

— Ja en sak är säker, säger Carl Georg när vi korsar bron över Lidan efter första försäljningsdagen på nyöppnade Klara Toner i Lidköping. Vi är den utan jämförelse minsta kristna gruppen här i staden och ändå upplever vi vår kallelse att verka här och nu så oerhört angelägen.

— Jag tror det beror på att vi verkligen ser att Jesus kommer snart.

Efter ett besök hos maranatagruppen i Lidköping slår det mig plötsligt: detta går inte att stoppa. Vi lever i en ny, och dessutom mycket komplicerad tid. Men mitt i det allmänna mörkret och den religiösa villervallan växer det fram en ny generation. Utanför organisationer och inte minst subventioner lever de och synliggör det genom sin dagliga gärning det budskap som är en förlängning av ropet Maranata och som till stor del vilar på den laddade meningen i Apostlagärningarna 2, nämligen: Allting gemensamt.

Vardagen blir sabbat, man beder och träffar syskon mitt på blanka måndagsförmiddagen.

Förutom det direkta själavinnararbetet, bibelstudierna och väckelsemötena gäller det för dessa uppväxande storfamiljer (i Lidköping, Örebro, Stockholm eller på Stocksätter) att vara ekonomiskt självförsörjande.

Nu hoppas man alltså på de nya möjligheter som öppnar sig genom butiken på Skaragatan 10.

På öppningsdagen, som var en lördag

före första advent, såldes skivor, kassetter Midnattsropet och kristen litteratur för litet över två hundra kronor.

— Men då bjöd vi ju på det mesta av kaffet och doppat, menar ungdomarna i Klara Toner när dagens resultat ventileras.

— Så måste vi ju tänka på att skivor och kassetter m. m. när de hamnar i rätta händer åstadkommer ett resultat som inte räknas i kronor och ören.

Framemot stängningsdags kommer
forts. sid. 21

— Du har nog ställt in för få bord, Calle, tyckte grannarna Grahns när de tittade in strax före stängningsdags.

Storfamiljen på Stocksätter. Fr: Robin Widén, Hans och Johan Brynte, Andreas Andersson (på tillfälligt besök), Mats Karlsson, Greta Brynte med lilla Lisa, Lennart Karlsson, Berit Eriksson med Tomas, Lars Nilsson och David Dahlberg.

Vardag på Stocksätter

— bön grovarbete evangelisation

Stocksätters gård utanför Norrköping har överlämnats till Maranataförsamlingen i Stockholm och förvaltas nu under ledning av Hans Brynte. Gården ligger en bra bit in i skogen. Vattendragningen till bostadshuset är inte helt klar och bad och varmvatten är ännu okänd lyx för pionjerna på Stocksätter.

De allra flesta kommer från Johan-nelund med en brinnande längtan att förverkliga det urkristna gemenskaps-idealet. Här presenterar de sig själva och arbetet i ett utmärkt text- och bild-reportage.

Här kommer en hälsning från Stocksätter ute på landet. Vi har nyligen haft husmöte med brödsbrytelse och bön. Vi känner oss alla förnyade i den helige Ande. Vi hoppas att få nå ut till folket med evangelium om Jesus Kristus. Det är ju därtill vi har fått Andens dop och det är därför vi bor i storfamilj. Vi är inte så många vänner här på Stocksätter men det är desto varmare i atmosfären.

När man är så få, som vi är, blir det större ansvar för var och en men också bättre kontakt och livskraft. Det gäller

Text: Lars Nilsson. Foto: Robin Widén

verkligen att var och en har något att förmedla när vi kommer tillsammans. Ingen gömd — ingen glömd.

Jag tycker om den här gemenskapsfor-

men på Stocksätter. Det är inte så många väckelsemöten men tyngdpunkten ligger mer på gemenskap och evangelisation. Samling inåt — slagkraft utåt!

Klockan är 8 och det är morgonbön i köket. Därefter drar var och en ut till olika sysslor. Två man åker som regel till stan för evangelisation.

— *Giv oss vårt dagliga bröd, har blivit mer än tomma ord för oss . . .*

Är glad att vi kan lyssna på bibelstudier-
na på tisdagskvällarna via telefon. Vi har
också kassetterna att lyssna på. Man mås-
te ju själv få andlig näring om man ska
kunna förmedla något till andra.

Gemenskapen är välsignad men inte
problemfri. Ingen av oss är en ängel. Det
behövs både den helige Andes tröst och
förmäning åt både ungdomar, barn och åt
hundvalpen (som är blandas). Systrarna
är duktiga att klara av ungarna som skri-
ker och hunden som kissar på golvet.

Ibland går jag ut i naturen och ser över
våra ägor. Åkrarna ligger ljusgröna med
nysådd höstråg. I den stilla furuskogen
kan man ibland se orre och andra fåglar.
Det är ljuvligt att slippa storstadens buller
och orenhet.

Den bästa dagen i veckan är lördagen.
Då stiger vi upp tidigare än vanligt och
åker till torget i Norrköping och Linkö-
ping. Där säljer vi våra produkter. David
och jag var ute i skogen och sågade ner
några enar. Dessa sålde vi sedan på torget
tillsammans med rågmjöl, tallris och enris-
kvistar. (Böcker och skivor gick inte att
sälja eftersom det regnade.) Vi hade väl

Forts. sid. 19

*Bröderna Karlsson från Norrtälje, två be-
tongarbetare, kom som ett bönesvar när de
bäst behövdes. Gjuter väggar och golv i la-
går'n.*

Gud flyttar predikstolen ut på gatan

Mannen som så frimodigt lyfter bibeln mot skyn här på Nyköpingstorg heter Antonio Benitez och kommer från Dominikanska republiken.

Rapport från evangelisationsresa till Karlskrona av Bo Höglander

"Maranata är inget som finns inom fyra
väggar — det finns i vårt hjärta", brukar
broder Antonio Benitez från Dominikan-
ska republiken alltid säga. Han och hans
familj som helt nyligen leddes av Gud till
Maranataförsamlingen i Stockholm var
några bland de 20-tal syskon som fick vara
med i den unika och förunderliga mötes-
serien i Karlskrona veckoslutet 26—28 no-
vember.

Viljan att nå ut med evangelium till Sve-
riges fromma och hedningar låg bakom
planeringen och genomförandet av denna
välsignade resa till Blekinge.

I oktober fick vi uppleva hur en grupp
amerikanska ungdomar på ett brutalt och
hänslöst sätt avstängdes från nästan
samtliga av de församlingar de tänkt
gästa för evangelisationskampanjer. Men
Christ är fortfarande the Answer och om

den gruppen blev utslagen ska dock evan-
gelisationen genomföras!

— De blev genom sitt samröre med kyr-
korna hindrade från att fullfölja sitt upp-
drag i Sverige. Vi har det gynsamma ut-
gångsläget att redan befinna oss utanför
kyrkorna — vi måste utföra vad de blev
hindrade att göra — vi måste evangelisera
Sverige! sade Arne Imsen i samband med
vår resa.

Så drog vi iväg, drygt 20-talet unga ak-
tivist, de flesta från storfamiljen på
Gamla Bro i Stockholm, en del från Blom-
menhof, Nyköping. Vi färdades i en för-
hyrd buss med frälst chaufför. På den
långa resan bad vi och sjöng, samtalade,
drack kaffe och hade roligt.

Då vi kom fram gjorde några av systrar-
na i ordning god mat på IOGT, som vi för

Forts. sid. 19

Johannelunds Teologiska Institut invigdes för något över hundra år sedan av Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, och från det stora gula huset vid Ulvsundasjön utanför Stockholm sändes missionärer och predikanter ut över hela världen i banbrytande insatser för evangelium. I en jubileumsskrift heter det "... ingenstans har missionens pulsslag märkts så tydligt som på Johannelund."

När Maranatafolket kom till Johannelund 1971 hade huset stått tomt ett antal år och var färdigt att rivas. Det gamla missionshuset kom härmed emellertid att gå in i ytterligare en spännande period.

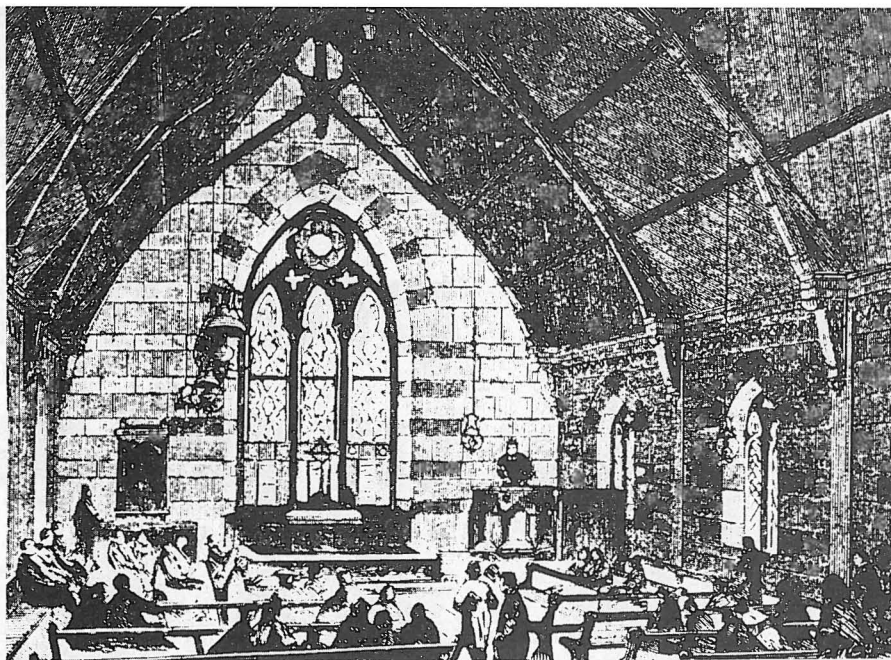
Ett nytt folk i en annorlunda tid, med ett nytt missionsuppdrag: Även Sverige hade blivit ett missionsland.

Till Johannelund kom ungdom från praktiskt taget hela världen. Från olika samhällsklasser ur olika miljöer. Vi minns bönenätter när Herren svetsade oss samman till ett bärarlag för en ny vision. Främst gällde det gatuevangelisationen och förverkligandet av den urkristna gemenskapstanken.

Gud frälste syndare och döpte i helig Ande. Utslagna från Sergels Torg och studenter från Asien. Men något kyrkligt erkännande fick aldrig denna sista Johannelundsepok. Åtminstone aldrig officiellt. Det måste sägas för att göra historien rättvis.

Men för maranatafolket blev tiden en drivbänk för de storfamiljer som nu växer upp i olika delar av vårt land. Det är så vi minns Johannelund och vi har bett Stina Fridolfsson, som f. ö. har sina rötter i EFS, att summera de fem åren vid Ulvsundasjön.

Av Stina Fridolfsson

Spetsbågen i taket, en bild på knäppta händer över den bedjande församlingen. Det är hundra år sedan...

T h: Kjell och Margareta Hägerman. Kjell är bankman, numera engagerad i Pilgrims-tjänst.

Ovan: En ny fromhetstyp drar in med upplyfta händer och elgitarrer på anrika Johannelund. Här är Peder Blom 18 år och nyfrälst.

- Vi fick nåd att

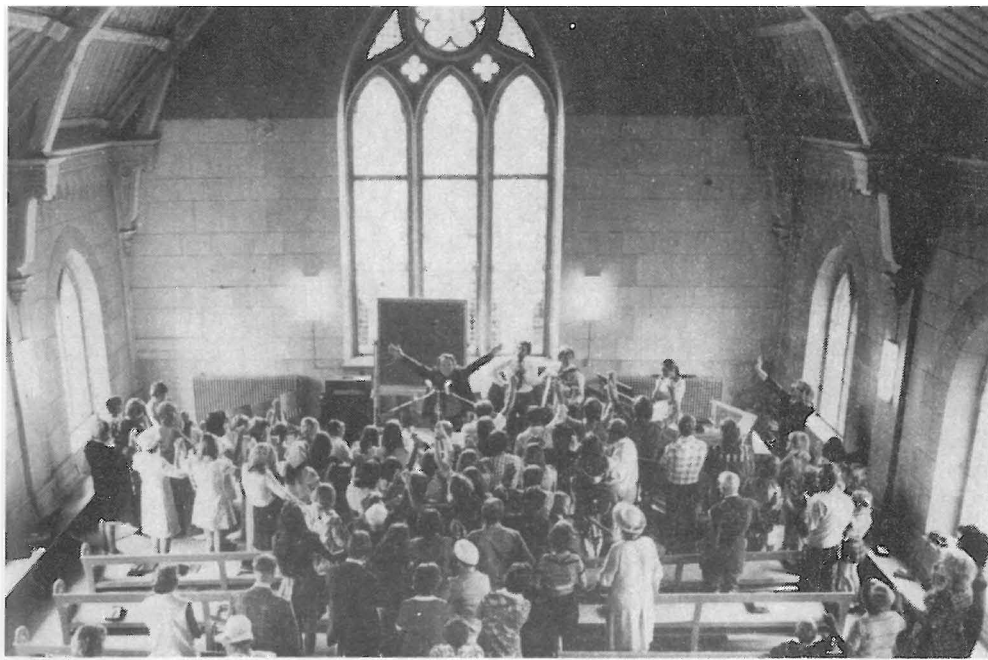
När vi en kylig vårdag 1971 kom till Johannelund en handfull människor, kunde vi inte ens i våra vildaste drömmar ana vad denna "familjebildning" skulle föda fram.

Under ett par års tid byggdes familjen ganska stillsamt upp. Man kan säga att vi förde en ökentillvaro i förhållande till omgivningen. Men i öknen var en oas med friskt vatten. Vi trängde hela tiden djupare

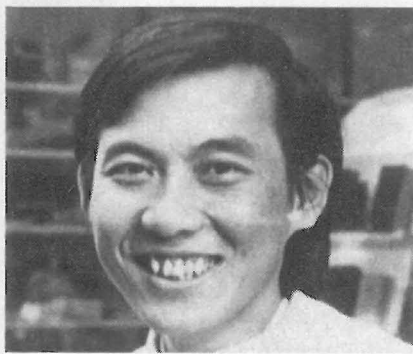
in i Ordet. Längtan efter den första församlingens erfarenheter av innerlig gemenskap och andlig kraft växte sig allt starkare. Och med Apg. 2 som mönsterbild, började vi treva oss fram emot en praktisk lösning av problemen. "Ständigt var dag endräktigt tillsammans" — "alla de som trodde voro ett hjärta och en själ — de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde — ingen kallade något av det

han ägde för sitt — "osv. Det måste ju kunna fungera praktiskt. "Silver och guld, det har jag icke, men vad jag har, det giver jag dig". Vi började skönja en framkomlig väg. Storfamiljstanken blev från att från början för flertalet bland oss ha varit mest en praktisk boendefråga, till en nödvändighet för att överleva andligt. Det blev en kallelsefråga.

Var och en av dem som kom till Johan-

bilderna.

Ovan t v: Bernhard från Malaysia, en av de många utländska ungdomar, som kom till oss. Th: Asta kom från ett hårt liv på Sergels Torg.

T v: Arne Imsen döper i kyrksalen.

Våren 1973 blev vi erbjudna att hyra Gamla Bro, f. d. ökända allaktivitetshuset och knarkarnästet, ungdomsgården i Stockholms city. Genom Guds förunderliga ledning och nåd, fick vi inviga detta hus till ett missionscenter som med rätta kan kallas internationellt. Ditt var det inte svårt visa vägen från torgmötena, och människor från många länder kom dit. Många har upplevt frälsning i Jesus Kristus. Ganska många har stannat kvar, gått in i storfamiljens arbets- och studiegemenskap för att förvärva mesta tänkbara kunskap och erfarenhet i Andens värld, innan de åker hem till sitt land för att förmedla det glada budskapet som gäller alla människor.

Innan det femåriga kontraktet för Johannelund gick ut, växte storfamiljen till ett sextiototal personer bosatta där. Dessutom var ytterligare ett femtiotal människor med i storfamiljens arbetsgemenskap på Gamla Bro.

Dags att bryta upp

Allt eftersom tiden gick och allt flera trängdes på Johannelund, där vi på tomtén fått sätta upp ett par AMS-baracker, började vi känna behov av att komma ut i mindre enheter, både med tanke på att hela landet ropar efter vittnen, och för att små enheter naturligtvis fungerar effektivare. Dessutom skulle kontraktet för Johannelund gå ut våren 1976.

Huset var utslitet, och vi upplevde nog alla att det var dags att bryta upp. I Örebro och Lidköping fanns redan fungerande och stadigt växande församlingar med storfamiljskärna av ungdomar som fostrats på Johannelund. En trupp flyttade till Stocksätter, en gård utanför Linköping. Också den hade "lagts till apostlarnas fötter". Där produceras nu mjöl och kött — ett skafferi för de olika storfamiljerna som fötts ur den första gruppen på Johannelund.

Efter att i ett par års tid haft kontakt med myndigheterna i Nyköpings stad om förvärv av Blommenhof, f. d. sanatorium

t följa en vision

nelund, kunde berätta om den speciella väg Gud lett honom eller henne till att födas in i just denna gemenskap. Ofta var torgmötena kontaktpunkten. Människor stannade upp, greps av sången. De som var tillräckligt tagna av budskapet, sökte sig ut den faktiskt rätt krångliga vägen till Johannelund för att få veta och uppleva mera av den speciella tonen som följer med ett äkta maranatabudskap. Och de

som kom var verkligen inte få. Det var människor från knarktrasket i Sverige, från den muhammedanska världens religiösa mörker, från katolska kyrkans fångenskap, från österländsk mystik. Sekulariserade och livströtta i alla åldrar, men även levnadsglada människor kom. Mest ungdomar. Och alla fick de uppleva pånyttfödelsens under, och friheten i Kristus.

och lokalitet får konstutställning, avslutades förhandlingarna och vi fick tillträda Blommenhof 1 oktober 1976. Blommenhof — vår nya studiegård, är platsen där vi mera konkret kan börja arbeta med Pilgrimsskolan, vars idé också kommer ur förkunnelsen som föddes på Johannelund. Där bor redan flera än vad som egentligen får plats. Och hantverk av olika slag —

Forts. sid. 19

Varje skeende i Mellersta Östern är lika förunderligt. Under det år som ligger bakom har en hel värld dagligen kunnat följa utvecklingen i Libanon genom reportage i massmedia som gränsar till det osannolika: en modern stats väg mot självutplåning.

Som kristna kan vi utbrista — Det är profetians uppfyllelse i den del av världen som skall komma att stå i focus under de yttersta dagarna. Men frågan är har vi kristet mod att hävda den bibliska lösningen på problematiken i Mellanöstern när begrepp som sionism och proisraelisk m.fl. under senare år t.o.m. stämplat som rasistiska?

LIBANON — KRISEN OCH PROFETIAN

Av Gunno Andersson

□ Under de sista månaderna har hemska, till synes onödiga, händelser skett. Det grymma inbördeskriget i Libanon har kastat sin skugga över Mellanöstern, och har varat i cirka 1 1/2 år. Man talar om "högerkristna" och "vänstermuslimer", och kriget får sken av religionskrig. Libanon har sedan sin tillblivelse 1944 haft en

Litanifloden i södra Libanon; hit men inte längre sa israelerna tidigare i år till de syriska "fredsstyrkorna".

demokrati bestående av kristna och muslimer, och då i samma mening religiösa block som vi benämner Sverige ett kristet land, vilket det naturligtvis inte är. Det finns nämligen *inga* kristna länder.

Libanon är alltså ett delat land religiöst, men först och främst socialt och ekonomiskt. De rika är kristna och de fattiga är i huvudsak muslimer. Därtill kommer de s. k. "palestinska flyktingarna" med den gruppens speciella sammansättning.

Till en början hade de muslimska och vänsterorienterade grupperna övertaget och tycktes smula sönder högertrupperna. Då hände något som har förvånat många. Broderlandet Syrien intervenerade i landet, men inte till vänstertruppernas förmån som man kanske skulle tänka, utan mot palestinierna och muslimerna. Därtill kom rykten som sa att Israel skickade vapen till högertrupperna, blockerade vapentransporten till kuststaden Saida i södra Libanon från Egypten och Libyen.

Detta började den 1 juni i år (1976). Orsakerna till detta dualistiska handlingssätt från Syriens president Assads sida är naturligtvis många, och ska inte tas upp i denna artikel.

□ Israelisk varning

Resultatet blev emellertid att högergrupperna övertog initiativet med hjälp av syriska trupper på c:a 25.000 man. Till slut var det Tripoli i norr, delar av Beirut, kusten söderut och södra Libanon som var i vänstergruppernas hand. Röster höjdes från flera arab-länder om toppkonferens, och efter flertalet försök skapades en så kallad fredsbevarande styrka på omkring 30.000 man med syriska soldater som endast bytt uniform, saudiaraber, libyer och iranier.

Man har lyckats stoppa kriget och försöker alltså få kontrollen över de kämpan-

de styrkorna, så att landet kan börja fungera något så när normalt.

Vad som nu sker är att Israel blir oroligt när de ser de tungt beväpnade styrkorna som drar söderut mot Israels norra gräns mot Libanon.

Området i Södra Libanon har kallats Fatah-land på grund av att det området har förbehållits de palestinska grupperna för terroraktioner mot Israel enligt det s. k. Kairo-avtalet. Under inbördeskriget tvingades de palestinska trupperna i södra Libanon att flytta norrut för att möta fienden. Detta gjorde att området blev "lugnt" och under ett år förekom praktiskt taget inga intermezzon. Israel passade på att skapa good-will genom att ge libaneserna norr om gränsen mat, sjukvård och arbete inne i Israel.

Men så närmade sig alltså de s. k. fredsbevarande syriska trupperna Israels norra gräns mot Libanon. Då kom varningar från Israels regering till syrierna: Inga tunga vapen söder om Litanifloden som rinner i öst-västlig riktning. Den svänger av mot norr genom Bekadalen mellan bergskedjorna Libanon och Antilibanon. Litanifloden ligger c:a 30 km från Israels gräns.

Varningarna togs på allvar av syrierna som stannade upp norr om floden, som rinner ut i Medelhavet strax norr om Tyr (Tyrus).

□ Litanifloden

Du kanske funderar på vad är det för märkvärdigt med södra Libanon, och då speciellt Litanifloden.

Under en längre tid har jag studerat Israels historia, geografi och religion, naturligtvis med Bibeln som utgångspunkt. Detta har fascinerat mig, jag har blivit gripen över Guds handlingssätt och metoder med egendomsfolket. Många kristna vågar inte hävda bibelns lära ifråga om Israel, utan faller undan för påtryckningar som möter dem i samhället i dag. Där är det oftast den humanitära och filosofiska ståndpunkten som är drivkraften.

Vi möter i Bibeln ett löfte av Gud, som förnyas för nästan varje generation. Det är löftet om landet. Vi möter det första gången i 1 Mos. 15:17—18 och sedan kan du se rakt igenom hela Israels historia hur det förnyas och styrkes. Abraham, Isak, Jakob, Mose, Josua, David och Salomo får det givet av Gud själv.

Det heter bland annat i 5 Mos. 11:24 "Var ort som eder fot beträder skall bli va-
der. Från öknen (Sinai) till Libanon (berget), ifrån floden — floden Frat — ända till Västra havet (Medelhavet) skall edert område sträcka sig."

"Och detta skall vara eder gräns i norr: Från Stora havet I draga eder gränslinje fram vid berget Hor. Från berget Hor skolen I draga eder gränslinje dit, där vägen går till Hamat, och gränsen skall gå ut vid Sedad. Sedan skall gränsen gå till Sifron

och därifrån ut vid Hasar-Enan. Detta skall vara eder gräns i norr" (4 Mos. 34:7—9).

□ Öppna dina dörrar Libanon

"Var ort som eder fot beträder, har jag givit eder, såsom jag lovade Mose. Från öknen till Libanon däruppe och ända till den stora floden, floden Frat, över hela hetiternas land och ända till Stora havet västerut skall edert område sträcka sig" (Jos. 1:3—4).

"Ja, från Egyptens land skall jag låta dem komma tillbaka, och från Assur skall jag församla dem. Sedan skall jag föra dem till Gileads land och till Libanon; och där skall icke finnas rum nog för dem. Han skall draga fram genom havet på en trång väg, böljorna i havet skall han slå ned, och alla Nilflodens djup skola torka ut. Så skall Assurs stolthet bli nedbruten och spiran tagen ifrån Egypten. Men dem skall jag göra starka i Herren, och i hans namn skola de gå fram, säger Herren" (Sak. 10:10—12).

"Öppna dina dörrar, Libanon, ty eld skall nu förtära dina cedrar. Jämra dig, du cypress, ty cedern måste falla, de härliga träden skola förödas. Jämren eder, i Basans ekar, ty skogen, den ogenomträngliga, varder fälld. Hör, huru herdarna jämra sig, när deras härlighet blivit förödd!" (Sak. 11:1—3).

□ Kvar i Gamla Testamentet

Guds löfte om landet och Israels intagande av landet i Gamla Testamentet gick i bokstavlig uppfyllelse. Så är fallet också idag. Israel kommer att få det land som Gud med ed lovat. Vi tycker säkerligen att det är orättfärdigt, imperialistiskt och odemokratiskt, men vad hjälper det.

Israel lever kvar i Gamla Testamentets värld, och använder Gamla Testamentets metoder för att förverkliga det man ser. Norra gränsen för Israel kommer att bli från Medelhavet i linje med Litanifloden fram till vägen som går upp till floden Euftrat (Tifsa). Libanon kommer att delas därigenom att Israel kommer att intervjua i södra Libanon och i första hand göra det till buffertzon mot Libanon och indirekt mot Syrien. Utvecklingen går snabbt, och det vi ser idag i Libanon är bara inledningen till någonting större och betydligt allvarigare.

Den nuvarande världsordningen går mot sitt slut. Gud håller på att samla ihop nationerna för den avslutande striden. Hedning och jude utför på varandra Guds domar.

Detta är födslovandorna för det nya riket. Jmf: Matt. 24:4—18; Dan. 11:1.

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEN, gästium

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

Prenumerera 1977

Har Du dröjt med prenumerationsavgiften, så är det angeläget att Du sänder in den snarast. Det underlättar vårt arbete väsentligt. Tack på förhand!

Midnattsropet tillämpar "rullande abonnemang". Det innebär att tidningen fortsätter att komma på posten ända tills prenumeranten skickar in ett meddelande och säger upp tidningen.

— Kapitalet sitter i våra händer!

Referat från ett annorlunda missionsmöte

Under bibelskolans avslutningshelg i Stockholm fick vi vara med om missionsmöten av annorlunda slag.

Med sondottern Eva-Marie som en liten mannekång upplyft på armen, provade Arne Imsen olika välsydda och vackra barnmössor på henne. Det var en av de duktiga, sykunniga damerna i någon av storfamiljerna som gjort dem. Förutom mössor fanns sockor, vantar och annat som var stickat på en stickmaskin som storfamiljen på Blommenhof fått av en ivrig medarbetare.

På bordet framför Arne Imsen låg också handsågade och -målade skärbrädor i många varianter, handgjorda, vackra klockor, med mera.

— Det fantastiska med de här sakerna är att dess värde kommer att visa sig i människor, bärgade för evigheten. Det finns inte någon bland oss som kan säga att han inte har möjlighet hjälpa till i arbetet. Kan du inte måla, så kan du kanske snickra. Eller sopa golvet åt den som snickrar, målar och syr eller stickar. Du kan koka kaffe åt dem. Eller skaffa fram material åt dem. Sälja de färdiga produkterna. Inget led är mindre viktigt. Vi måste lära oss inse att kapitalet har vi i våra händer, vår hjärna och vår hälsa. Och lönen för arbetet vi gör, är människors frälsning.

Jag som satt i bänken och lyssnade, blev alldeles varm. Tänk så genialiskt enkelt! Ingen skattas i världen kommer åt den pilgrim som med klart sikte på Jesu snara tillkommelse går in för att göra missionsmedel på det här sättet.

Nästa missionsmöte handlade om Midnattsropet, dess angelägna budskap, viken av att sprida tidningen, och de ekonomiska problemen med att få ut den. Einar Jillker som arbetat mycket för att lära sig tryckförandet på den lilla off-

forts. sid. 21

Bibelskolan 1976

Kunskapen om Jesus sporrar till aktivitet

Midnattsropets läsare hade i förra numret av tidningen tillfälle att ta del av ett referat från bibelskolan 1976. Ett av Arne Imsens ämnen, "Rikedomar — den kristnes förhållande till de materiella tingen", refererades då.

Även Gunno Andersson, Östen Dahlberg, Jan-Egil Hafsahl och Carl-Georg Rognstad undervisade i bibelskolan. Östen Dahlberg talade om och inspirerade till *tjänsten* för Jesus Kristus. Jan-Egil Hafsahl talade om Guds plan genom tidsåldrarna och höll några lektioner om den helige Ande, där han betonade dopet i den helige Ande för de nyfrälsta. Carl-Georg Rognstad talade om *försoningen* och höll också några lektioner där han talade om människan utifrån bibelns synsätt.

Gunno Andersson höll en rad bibelstudier om Israel. De blev inte endast en historisk tillbakablick utan präglades av profetisk vision.

Han började med Abrahams kallelse och om hur Gud uppenbarade sig för honom och gav honom löftet om att hans säd skulle besitta Kanaans land. 1 Mos. 15:18. Sedan följde i de olika lektionerna en historisk totalvy över landets och folkets historia. Hur Moses ledde Israels barn ut ur Egypten och genom öknen. Hur Josua förde dem in i och intog löfteslandet. Domartiden, Davids och Salomos kungariken. Rikets delning och fångenskapen i Babylon. Templets återuppbyggnad, de olika världsrikenas herravälde över Juda, forkastandet av Jesus som Guds Son och Messias och diasporan, förskingringen. Men också hur judarna 1848 återfick sitt land och trots allt motstånd och mot alla odds på nytt byggde upp nationen.

Utifrån bibelns profetiska och frälsningshistoriska perspektiv blir Israels historia levande, fascinerande och inte minst lärorik! Det land som Gud lovade att ge åt Abraham och hans efterkommande har alltid stått i fokus. Detta inte minst *nu*. Inför våra ögon fullbordas profetierna. Vi upplever konkret och verkligt att vi befinner oss i slutet av en tidsålder!

Den som följde Gunno i hans bibelstu-

dier fick historien levandegjord och kunde inte undgå att spurras till att hundraprocentigt överlåta sig åt Herren för att tjäna honom den korta tidsperiod som återstår av den nuvarande tidsåldern. Kunskapen om att Jesus Kristus kommer mycket snart för att frilösa Guds utvalda och evakuera dem ifrån jorden är inte passiviserande utan driver en att offentliggöra Guds fantastiska frälsnings- och räddningsplan för människor! Du troende läsare, tänk att du och jag är en av dem som kommer att lämna denna planet när Jesus kommer! Det är värt ett Halleluja! Maranata! Du vår Herre — kom!

Mer av detta kom fram i Jan-Egils bibelstudier.

— *Fallet* ändrade aldrig på Guds plan med människan! kunde Jan-Egil hävda och bevisa utifrån Skriften.

— Genom den *försoning* som Gud beredde på Golgata genom sin Söns död gjorde han det möjligt för människan att även bli *himmelsk medborgare*. Genom Jesus får vi söners rätt. Det börjar med *barnskap*, fortsätter med *sonskap* och slutar med att vi får *härskar* tillsammans med Kristus!

— Det finns en möjlighet för trons folk att uppleva Guds eviga plan, dess välsignelser NU genom Jesus Kristus! Många gånger är orsaken till att vi inte kunnat ta ut av våra rättigheter inför Gud just det att vi inte *sett in i* Guds plan och förstått Hans fostran med oss...

Arne Imsen talade förutom om "Rikedomar" även om *själavinnande* på ett för vår tid unikt sätt.

— Självinnare blir man inte genom träning eller genom att delta i olika kurser, sade Arne Imsen inledningsvis i det första av sina bibelstudier om självinnandet.

— Att en kristen ska vinna själar är något självklart. Det är ett organiskt problem, inte organisatoriskt. 1 Sam. 1, där det berättas om den barnlösa Hanna illustrerar detta på ett talande sätt.

Där beskrivs Hannas nöd, kamp, tårar och böner till Gud för att få en manlig avkomling.

Gospel för lyckosökare

□ Löttorps Camping har blivit gospel-musikens högborg under några korta sommarmånader. Dit samlas de, på bibelundervisning, utarmade kristenhetens lyckosökare för att till gospelmusikens eggande toner få själslivets tomhet uppfyllt med idel lovliga ting.

Stunderna i tältkyrkan, (förlåt!) tältsalongen, utförs på känt underhållningsmanér. Kristna artister med profana sånger avlöses av profana artister med kristna sånger. Denna jämlikhet applåderas med den s. k. "löttorparn", så att stjärnartisterna får en välbehövlig paus med njutandet av sin popularitet.

I en tidigare generation avbröts predikanten av lovprisning till Jesus Kristus, men efter förnufts seger över extasen har ordningen till den grad upprättats att man nu utan svårighet kan höra en knappål falla trots de oftast över tvåtusen lyssnande till budskapet om kärlek, gemenskap och fördragsamhet. Det är följaktligen endast när de stora för-mågorna skall hyllas som decibeltalet i salongen står i någon rimlig proportion

till estradens wattslukande förstärkar-maskineri.

Taktfasta gospeltoner fyller sinnena när den välmående kristenheten offerar av sitt överflöd i det behjärtansvärda ändamålets hinkar. Väckelsetidens gränslinje mellan församlingen och världen har överskridits på toleransens förnuftiga brokonstruktion av avfälliga auktoriteter, vars namn lyser med trycksvärtans breda rader i de påkostade annonserna. En välformulerad avslutningsbön når med förstärkarens hjälp folket. Det är dags att bryta upp för att ge Campings övriga exklusiviteter en slant.

Skulle någon, trots den tolererade utvecklingen mot vidgad tolerans, få svårigheter med att placera de tidsfördriv som de erfarna lekledarna lär inom den kristna aktivitetens område, så finns bönesamlingarna som ett lysande komplement.

Alla skall trivas på Löttorps Camping. Kort sagt: Det är skööönt med gospel!

YNGVE STENFELT
Löttorp

➤ På samma sätt bör själavinnande hos den kristne vara ett djupt behov. I Hannas fall handlade det om oförlöst moderslängtan. På samma sätt finns det nöd, kamp, längtan efter andliga födselar hos varje normal kristen. Man går och väntar på att "bli havande" för att kunna föda barn in i Guds rike. Om denna djupa längtan saknas är någonting dött i det kristna livet.

Denna del av det kristna livet kan ingenting ersätta, ty det måste ske andliga förlossningar! hävdade Arne Imsen vidare.

Att vara själavinnare är en livsuppgift. En livsuppgift som måste gå före allt annat. Hela ens liv formas efter ens yrke: En fiskare, exempelvis, är helt beroende av utgången av sitt fiske. Det måste ge resultat. För honom är det ingen fritidssysselsättning eller hobby, som i sportfiskarens fall. Yrkesfiskaren frågar inte efter väder eller komfort. Han *måste* ut! Hela hans liv står eller faller med framgången i hans yrke.

Man kan inte umgås med Jesus utan att bli *människofiskare*. Det är i umgälselen med honom vi får hågen och viljan att vara själavinnare. När Kristi kärlek tvingar oss blir vi redo att offra *allt* för andras frälsning. Den tvingar oss att offra vår egen lycka, bekvämlighet, ja till och med salighet för att nå andra människor med försoningens budskap.

Arne Imsen placerade i sin undervisning in evangelisationen, självinnaudet i sitt rätta sammanhang. Han gjorde klart att Kristi kärlek kan vara den enda drivande kraften hos en kristen om hans arbete skall få bestående resultat. Då det ska födas nytt liv i församlingen måste det ske enligt den gudomliga lag som finns given i Skriften. Det inneboende överflödslivet förmedlas och fortplantas.

Guds ord *befruktar* och *föder* en människa på nytt! 1 Petr. 1:23.

BO HÖGLANDER

En frikyrklig verksamhets-vecka

— iakttagelser under ett besök i etablissemanget.

*Ungdomssamlingar
dramatik
gudstjänst
fotoklubb
sångövning
filmkväll
— en modern församlings aktiviteter*

*Kom till oss
trivs
våga vara dig själv*

*musicera
spela dramer
dela gemenskapen*

*"Såg du filmen?"
"Har du hört den nya låten?"
"Vilken pjäs ska vi spela?"
— Ungdomarna diskuterar*

*Små korta andakter
Bed gärna
— men inte för mycket
Läs Bibeln
— med måtta*

*Stort världsligt intresse
lagom andligt engagemang*

*Söndagens gudstjänst:
välregisserad
kultiverad
politiskt inriktad*

*"Kämpa för en bättre värld"
"Bygg ett himmelrike"
= pastorns eskatologi*

*Efter kyrkbesöket:
fromhetsmaskerna åker av
människorna åter "normala"*

*middagsbjudningen
kaffekalas*

*Stort världsligt intresse
lagom andligt engagemang*

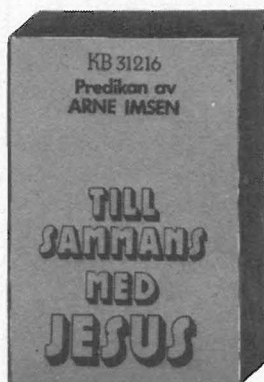
*"... de skola hava ett sken
av gudsfruktan..."*

EB

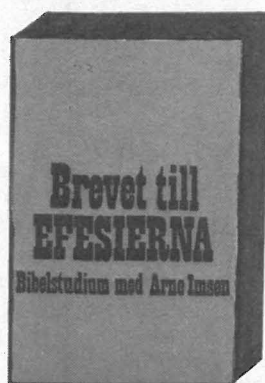
"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning..."

Apg 2:42

NYA KASSETTBAND

... st KB 312 16
TILLSAMMANS MED JESUS
Predikan: A. Imsen

... st KB 61005
BREVET TILL EFESIERNÄ Del I
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60607
FRI ATT TJÄNA
Predikan: A. Imsen

... st KB 60919
TECKEN ELLER UPPEN-
BARELSE
Predikan: A. Imsen

... KB 60727
STORFAMILJEN —
EN FRÄLSNINGS
ELLER VERKSAMHETS-
FRÅGA
Bibelstudium: A. Imsen

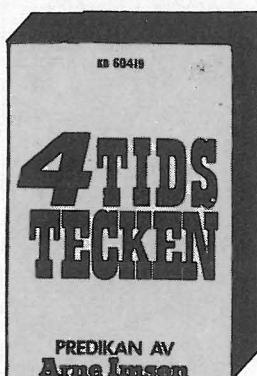
... st KB 60803
JORDBÄVNINGAR PÅ DEN
ENA ORTEN EFTER DEN
ANDRA.
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60627
en gudstjänstfirande
FÖRSAMLING
Predikan: A. Imsen

... st KB 60307
JAG HAR ÖVER-
VUNNIT VÄRLDEN
Predikan: Gunno Andersson

... st KB 60419
FYRA TIDSTECKEN
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60525
KÖTTETS OCH ANDENS
VERK
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60617
KÄRLEKENS LOV
Bibelstudium: A. Imsen

... KB 50921
SKÖKANS TROLLODM
FÖRVILLAR FOLKEN
Predikan: A. Imsen

Pris kr 18:— st

☐ Jag vill bli kassettprenumerant. Kassettprenumeranter betalar 15:— per band

Namn:..... Bostad:

Postnr, adr.:..... Tel: .../.....

Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 STOCKHOLM, Tel. 08/23 52 30

VARDAG PÅ...

forts. fr. sid. 11

våra funderingar innan vi fick se hur resultatet skulle bli. Men Gud välsignade både enarna och oss på ett underbart sätt.

Varje människa, som köpte en en eller ett knippe enris fick samtidigt ett Midnattsrop. På det sättet sörjer Herren både för evangelisation och ekonomi. Men jag tror att bönen Fader vår — Giv oss vårt dagliga bröd — har blivit mer än tomma ord för oss.

I morgon hoppas jag att Hans och jag ska åka till Linköping. Hans skall hälsa på predikanterna i staden och ge dem ett Midnattsrop. Jag hoppas att jag å min sida ska kunna sälja en och annan pepparkaksburk. Tyvärr har vi inte kommit igång med evangelisationen som vi bort. Bilarna har krånglat men Guds Ord bär inga bojor. Det glada budskapet om Jesus måste ut till varje pris!

— Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: "Varen fruktsamma och förökning eder, och uppfyllen jorden och lägen den under eder; och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden." (1 Mos 1:28).

Uppfyllen jorden. Det står inte att vi ska sammanflytta oss i storstäder.

— Och de sade: "Kom låt oss bygga en stad åt oss och ett torn vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn, vi kunde eljest bli kringspidda över hela jorden." (1 Mos 11:4).

Människan handlar tvärtemot Guds missionsbefallning (1 Mos 1:28) att vittna om Jesu underbara nåd!

Guds frid från oss alla på Stocksätter!

VI FICK NÅD...

forts. fr. sid. 13

krukmakeri, sömnad, finsnickeri och målning har tagit sin början. Det behövs en gård till för skolan...

Vi börjar komma in i andra andningen. Johannelundsepoken är slut. Där slipades, stöttes, nöttes och blöttes första pionjärtruppen samman. Där fick ideologin för, som vi tror, sista tidens korta och intensiva evangelisationsepok sin klara utformning och praktiska tillämpning i storfamiljen.

När vi nu ganska tvärt tvingats ut från Johannelund, har vi troligen ungefär samma vilsna känsla som den första församlingen i Jerusalem hade när förföljelsen slog sönder gruppen. Där hade alla blivit frälsta, döpta i Anden och fått vinna massor för Gud. Ingen ville släppa gemenskapen med alla syskonen, fastän det blev allt

GUD FLYTTAR PREDIKSTOLEN...

forts. fr. sid. 11

övrigt disponerade hela helgen. Så åt vi, vilade oss och förberedde mötet. Några begav sig ut med handaffischer för mötena.

Redan första kvällen fick vi träffa en hel del bekanta syskon från Hasslö. Och naturligtvis vår käre broder Sven Pettersson från Karlskrona. Trots sin höga ålder är han aktiv, säljer Midnattsropet och delar ut traktater och vittnar för människor! Fyra av oss fick även bo hos vår broder de dagar vi vistades i Karlskrona.

En del andra fick plats ute på Hasslö där vänner tog emot och visade gästvänlighet. De av oss som var utlänningar fick inte bo på ön, för området är militärt säkerhetsområde. Men de utländska vännerna blev varmt omhändertagna av en familj i stan.

På lördagen samlades vi kl. 10 på IOGT. Vi försåg oss med handaffischer, Midnattsropet, gitarrer, mikrofon och högtalare. Sedan tågade vi i samlad tropp ut på stadens gator och torg och lät sångerna om Jesus ljuda för att nå in i människors hjärtan.

Vi ställde upp oss utanför EPA denna lördag förmiddag. Folk strömmade in och ut och vi började sjunga. Fler och fler stannade för att lyssna och se. Några av oss rörde sig bland människorna med traktater, Midnattsropet, några vägledande ord om Jesus och en personlig inbjudan till kvällens väckelsemöte. Vi sjöng och flera vittnade brinnande om livet med Jesus. Mera sång, ett vittnesbörd, några köror, ett vittnesbörd till, sång... Hela förmiddagen och fram till stängningsdags stod där människor och lyssnade. Över 50 Midnattsropet såldes och ca 4 000 traktater delades ut. Många nåddes av evangelium och vårt böneämne är att de ska frälsas ifrån synden och räddas för evigheten! Gud vill det!

Den öppenhet för budskapet och den längtan vi såg bland människorna i Karlskrona gick inte att ta miste på. Folk längtar efter evangelium, ett glatt budskap om att det finns förvandling, försoning och hälsa. Vi kan bjuda dem som arbetar och är betungade att komma till Jesus och finna ro för sina själar. Ta på sig hans ok och lära av honom.

mera tungrott och gnäll i matkön. Gud var tvungen jaga ut dem med förföljelse.

Hade inte kontraktstiden gått ut, och Johannelund varit i så dåligt skick, skulle vi nog fortfarande ha klamrat oss fast vid varandra där.

Tack gode Gud för dessa fem år på Johannelund! Är av epokbildande undervis-

Mötena var välbesökta. Många fick möta Jesus till förnyelse! Lördag kl. 16 informerade och inspirerade Arne Imsen:

— *Evangelisationen* är viktigare än någonsin nu, framhöll han.

Han underströk vikten av ett systematiskt sättningsarbete med tanke på det oroande faktum att det tycks finnas så få sättningsarbetare.

— Vi måste få ett entydigt, enkelt och övertygande vittnesbörd om Jesus!

— Korsets evangelium måste predikas, med en presentation av Jesus som har övertygelsens kraft! Vår förkunnelse måste våga ställa raka svar på frågor som människor bär inom sig; frågor om evigheten, livet, döden, himlen, helvetet...

— Herrens uppdrag till oss nu är: Bryt ny mark! Vidga gränserna så att alltför påverkas av evangeliets vittnesbörd!

På söndagen samlades vi till förmiddagsmöte och lyssnade till Arne Imsen som förkunnade Guds ord. På eftermiddagen var det missionsmöte då bl. a. Gunnar Karlsson, Västerås värdade om förbön för alla som sitter på anstalter.

— Jag tänker på dem som sitter på våra anstalter. Många av dem hungrar efter andlig mättnad, många gråter i sin ensamhet.

— Många kristna bor i fina villor, har fortskaffningsmedel men gör inget för dessa människor — kärleken fattas. Gud måste få sin vilja fram i våra liv! Tänk om var och en av oss kunde få vittna åtminstone en för Jesus det här året!

— Låt oss ta ett steg i tro och gå till exempelvis grannen först. Detta kan vara det svåraste steget, men sedan får vi gå vidare!

Under de här dagarna upplevde vi som var med att vi svetsades samman på ett förunderligt sätt. Vi lärde känna varandra mera och den gemensamma evangelisationen verkade förnyande på alla! Gemenskapen fördjupades och glädjen växte.

— Det är den första resan som kommer att följas av många fler, försäkrade Arne Imsen. Det blir evangelisationskampanjer med en helt annan struktur: tyngdpunkten kommer att läggas på gator och torg.

— Gud flyttar sin predikstol ut på gatan!

ning och livsavgörande erfarenheter; år av luttring och utrustning för en pionjärtrupp vittnen. Tack gode Gud för att du har tvingat oss därifrån, så att vi måste ta ytterligare steg i tro mot nya missionsuppgifter på nya landområden!

"Var ort, som eder fot beträder, har jag givit eder" (Jos. 1:3).

FRÅGOR OCH SVAR . . .

forts. fr. sid. 8

sett vilket system som är gällande, eftersom det är samma människor som sitter vid makten. Grundproblemet ligger i människans väsen och inte i samhället eller systemet. Den ende som har möjlighet att göra något åt dessa problem är Jesus Kristus. Problemet är nämligen synden, och det är bara Jesus som har makt att förlåta och befria.

Vill du göra något för din broder? Giv honom Kristus förenat med det materiella du har, och han har fått ett nytt liv och en väg ut i frihet. Då har han också fått ett barnskap till en som är mäktig att fylla alla behov.

— Var och en får tro på det han vill.

— Alla är inte födda till att tro på Gud.

— Jag tror också på Gud, men jag gör det på mitt sätt.

— Var och en får söka och tjäna Gud på det sätt han själv vill eller tror på.

— Jag tror på Gud, men vad skall jag med Jesus till.

— Sluta med att påverka folk med er tro! Jag tvingar aldrig någon att tro likadant som jag tror.

Detta är en väldigt egendomlig samling uttalanden som dock hör till de vanligaste man möter. Det är precis som om Gud både kan och inte kan finnas. Eller så är det som om Gud vore liknöjd, om man tror på honom eller inte. Eller vill Gud att några människor skall tro på ett sätt och några på ett annat? Kan det vara betydelselöst om vi tror på honom eller inte? Kan det finnas mer än en sanning? Skulle det vara fel att hjälpa andra fram till sanningen, om man själv har funnit den?

Nåja, dessa påståenden bottnar givetvis i den uppfattningen att man aldrig kan bevisa att Gud finns. Men *du* finns ju ändå! Kan du förklara det?

Gud säger i bibeln, att ingen har någon ursäkt inför Honom, därför att alla har sett Honom i Hans skapelse. Vetenskapen har ställt upp en teori, som trots att den inte är tillräckligt bra för att kallas sannolik, har blivit gällande som sanningen. Varför? Jo, enda alternativet är naturligtvis att erkänna att det finns en Gud, och det vill man inte till något pris. Men många vetenskapsmän erkänner att det troligaste är, att det är Gud som skapat världen, t. ex. Einstein. Så utvecklingsläran är absolut ingen ursäkt.

Naturligtvis är inte detta den enda grunden till att vi säger att Gud är en realitet, men vi skall inte utveckla saken längre i detta sammanhang.

— Se vad mycket ont kristendomen har gjort i världen, och se hur falska de kristna har varit!

Frågan är givetvis: Vem är kristen? Är den kristen som säger att han är det men

inte följer Kristus, eller är den kristen som inget säger men älskar Honom?

Svaret är väl ganska naturligt. Om man säger till en kommunist: Se på Ryssland hur ond kommunismen är! Då svarar han: De är inga riktiga kommunister.

Likadant är det för den kristna kyrkan. Jesus säger: Sälj allt vad du äger, följ mig och ha er blick riktad mot det som är där-ovan.

Om den kristne förtrycker och suger ut andra, då är han naturligtvis inte kristen. Av frukten skall trädet kännas, säger Skriften. Ett ont träd kan inte bära god frukt, ej heller kan ett gott träd bära ond frukt.

— Varför är ni kristna splittrade i så många grupper och varför har ni så svårt att hålla sams?

Det började med att det första urkristna församlingen blev godkänd och upptagen som statsreligion. Det ledde till ett ganska snabbt avfall från den levande kristendomen eftersom kyrkan fick politisk makt och en massa inomvärldsliga intressen. Efterhand som den andliga atmosfären och de andliga livsytringarna försvann, ersatte man dessa med riter, ceremonier, traditioner och stämningsframkallande medel som levande ljus, rökelse, körsång m. m. Snart var det som vi känner som katolska kyrkan ett faktum.

Luther insåg att mycket var fel och bröt sig ur. Så uppstod den lutherska kyrkan. Man kom då ett steg närmare den urkristna församlingen. Det var alltså inte Luther som gjorde fel när han bröt sig ur utan katolska kyrkan, som inte följde med honom utan förföljde honom i stället.

Sedan har det fortsatt steg för steg. Baptisterna bröt sig ur den lutherska kyrkan, pingstvännerna ur baptismen och Maranata ur pingströrelsen för att ta det mycket förenklat. Hela tiden har man alltså kommit närmare och närmare det ursprungliga.

Lägg också märke till att det som regel alltid varit det gamla sammanhanget varifrån man kom som stått för fiendtligheterna. Idag existerar det knappast någon fiendenskap någonstans mellan samfunden längre. Tvärtom arbetar man ivrigt för att slå sina påsar ihop (ekumenik).

— Varför skulle just er lära vara den rätta?

Det är inte i första hand en lära vi presenterar. Vi vill inte att du skall ansluta dig till någon lära. Vi vill att du skall uppleva det nya livet i Jesus Kristus.

— Jag måste försöka bli bättre innan jag lämnar mitt liv åt Gud.

Käre vän, du kommer inte att klara det. Även om du skulle göra det, så vore det till ingen nytta för dig. Jesus sade: Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga utan för att kalla syndare.

Jesus är en läkare inte för friska utan för sjuka. Han älskar dig och önskar befria

dig från dina fel. Du behöver inte vara rädd för att du är en för stor syndare inför Gud. Vi är alla lika syndiga och i behov av Hans nåd. Kom som du är till Jesus. Han säger själv att den som kommer till Honom skall Han sannerligen inte kasta ut.

— Kan det finnas en Gud, när det sker så mycket ont här i världen?

Vi gör inte anspråk på att sitta inne med det fullständiga svaret på denna fråga, men vi skall ändå visa dig att det finns förklaringar och att det finns ett svar.

För det första så har Gud gett oss en fri vilja, så att vi kan välja det onda eller det goda. Vi är som kanaler genom vilka vi kan antingen låta det himmelska och gudomliga eller det onda och djävulska strömma ner till jorden. Det är alltså vi med vår egen vilja, som har skapat det helvete vi har åt oss själva och våra barn.

Varför stiger inte Gud ner och ställer allt till rätta igen då?

Ja, det är egentligen redan besvarat, men vi kan utveckla det lite till.

Gud kan inte hjälpa människor som inte vill ha med honom att göra. Även om Han gjorde det, skulle människorna välja det onda igen. Vi skulle då ha samma situation på nytt. Gud kan inte tvinga människan att göra det goda, eftersom Han en gång gett henne en fri vilja. Därför är Han fullständigt beroende av att DU och JAG går ut med evangelium och leder människor till Honom. Det är efter det som Han kan gripa in och ta hand om alla svårigheter.

— Vad ger det dig att vara kristen?

Jesus har tagit alla mina synder och skulder på sig och sonat dem i mitt ställe. Det betyder att jag aldrig behöver förbli skuldmedveten, orolig, nere, deppig, rädd osv. Det är nämligen synden i mitt hjärta som orsakar detta.

Likasom Han tog synden, så tog Han sjukdomen, när Han dog på korset. Så när jag blir sjuk, kan jag lämna mig åt Honom och Han kan göra mig frisk varje gång.

Jesus har också gett mig en mening med mitt liv, inte bara det att jag får leva i personlig gemenskap med Honom utan också det att Han gett mig en uppgift. Det är naturligtvis inte bara en uppgift Han givit utan också all kraft och utrustning jag behöver för den.

Jesus har gett mig sin kärlek i mitt hjärta, vilket driver mig ut till andra människor för att vittna om Honom som har förvandlat hela mitt liv. Han är alltid med mig och ger mig det jag behöver för varje situation. Så egentligen gör jag ingenting, utan det är Han som gör allt genom mig. Jag är bara ett redskap i Hans hand. Jag behöver alltså aldrig bekymra mig om jag klarar mig eller inte. Ingenting beror på förmåga eller förutsättningar. Det är fråga om ett ständigt pågående gudomligt under.

Älskade vän, jag skulle kunna skriva många böcker om dessa underbara saker, men det skall jag inte göra. Jag vill hellre

uppmåna dig att lämna ditt liv åt Jesus så att du får uppleva själv.

— Hur vet du att bibeln är sann?

Jag har upplevt att bibelns Jesus lever, och jag har prövat bibelns lära på mitt eget liv och sett att det fungerar. Varför skulle jag då tro att den är falsk?

□□□

Käre vän, får man tro på vad man vill då? Visst får man det, men det finns bara ett alternativ. Du har bara en sak att välja på. Det gäller sanning eller lögn, evigt liv eller evig död.

Det är inte för att Gud hatar dig och vill straffa dig som du blir tvungen att leva kvar i det helvete du skapat dig, om du väljer lögnen. Det är helt enkelt så, att du inte kan komma in i himlen om du bär på din orenhet. Gud kan inte ha någon gemenskap med något oheligt.

I himlen får inget ont och ingen synd vara. Men för att Gud älskar dig och vill se dig där, så offrade Han sin egen Son och lät Honom, som var aldeles ren, ta all din synd och all din orenhet på sig i ditt ställe och så lida döden som straff för dina synder. Därför om du tar emot Jesus som din frälsare så har du rätt att komma till Gud. Detta är enda vägen till Gud.

DE SÖKTE...

forts. fr. sid 5

vad han gav sken av, men Gud visste om hans onda plan och uppenbarade detta för de vise männen och de tog därför en annan väg när de vände tillbaka till sitt land.

Men först kom också de till stallet för att hylla Jesus. Där frambar de skänker och föll ner inför honom.

De fann Jesus, trots att de först vägledades av sitt förnuft att söka upp huvudstaden. Där hade de väntat sig att finna den "nyfödde judakonungen." Men för att finna honom måste de följa den uppenbarelsen de hade fått av Gud. Sina egna föreställningar om hur det skulle vara och var Jesus fanns fick de lämna åt sidan.

Det fanns ju inte rum i härbärgat... Inte då.

Situationen nu är inte annorlunda. Jesus finns inte där man kanske mest väntar och ivrigast söker efter honom.

★

Har du funnit Jesus? Inte kan du ställa dig utanför och visa likgiltighet inför den nåd och kärlek som Gud visade då han lät sin egen Son födas in i människosläktet för att bli oss till frälsning och försoning.

OCKSÅ DU KAN FINNA JESUS!

NU ÖPPNAR KLARA TONER I LIDKÖPING...

forts. fr. sid. 9

grannarna in. Det är makarna Grahns från våningen ovanför. Men Grahns vägrar att låta sig *bjudas* på kaffet och vill gärna betala en slant till arbetet. Ragnar Grahn berättar att huset är 115 år gammalt och tillägger:

— Nu är kommunen ute efter tomten för att här kunna bygga det planerade stadshuset i Lidköping.

— Vi får hoppas att det går långsamt i turerna så vi får bo kvar ett par år till, menar han.

— Men jag tror att du ställt in för få bord Calle, säger han. För när folk får reda på att det finns ett så lugnt och avstressande ställe här blir det säkert fullt.

Fru Grahn är också arbetskamrat med Carl Georg och vi har svårt att tro att det inte skulle vara någon ledning med sammanstötningen här på Skaragatan 10.

Utanför strilar regnet ner. Men det är i alla fall en hel del folk ute och tittar på när affärsmännen smyger igång årets julrush så här sista lördagen i november.

Det gick inte att ha torgmöte idag så man samlas i affären i stället. Det luktar ännu av målarfärgen, och den nylagda korkmattan blänker i rött. Det är Ellinor som stått för designen och färgerna. Bengt Henström, maken, har snickrat och tillsammans med hela den övriga gruppen, Britt, Yvonne, Gertrud och Calle, har man iordningsställt en ljus och trevlig lokal på tre veckor. Det absoluta huvudsyftet med Klara Toner är att fungera som en samlingsplats där livets ord kan överlämnas till människor som ännu inte tror.

Men vi tror också att dessa bokcaféer

som växer upp kommer att fungera som hälsosamma andningshål.

— Här skall vi ha maskinerna säger Calle och drar undan skynket till lagret och berättar att lokalen även kommer att bli centrum för storfamiljens olika hantverk. Det blir arbete med läder, sömnad m. m.

Inklusive barnen Rognstad räknar storfamiljen idag 9 personer. Om den har jag lovat att berätta mycket. De önskar att MR kommer tillbaka för en bredare presentation längre fram i vinter.

— Vi har nyss kommit igång menar de.

De bor alla fall i, som de hoppas, ett kulturhus på Esplanaden vid gamla vattentornet en i rad av hus som de mycket miljömedvetna myndigheterna i staden avser att spara. I Lidköpings centrum kan man f. ö. se hela kvarter med gamla nyrustade hus. Och på Esplanaden bor, i tur och ordning, Ungkommunisterna, Röda Korset, Fria Proteatern och Maranatas storfamilj i likadana tvåvånings trähus.

Det var omålat och utan värme och varmvatten när de kom dit. Men på bara några månader har de förvandlat trärucket till utomordentliga utrymmen för gemenskapen.

Där lever de och försöker så långt insikt och förstånd räcker, tillämpa de urkristna idealen för all kristen gemenskap.

Alla inköp till storfamiljen görs för en gemensam kassa. I bottenvåningen finns matrummet och på övre våningen flera smårum samt en sal för bibelstudier, bönemöten och samtalskvällar.

Men mera om livet och utvecklingen på Esplanaden får vi som sagt veta i Midnattsropet längre fram.

KAPITALET SITTER I VÅRA HÄNDER...

forts. fr. sid. 16

setpressen vi nu har stående i Örebro, kom med några fina tankar.

— Genom att använda lite äldre metoder i tryckförandet med tidningen, skulle vi kunna förbilliga tryckningen, och ta hand om de flesta arbetsmomenten själva. Där kommer en väldigt angelägen sak in. Äldre metoder innebär att fler människor kommer in i produktionen och måste dela ansvaret för tidningens tryckning. Utvecklingen i samhället är ju annars att människan slås ut av maskinen. Vår uppgift är att nå människor, och där är väl en riktig utveckling att omsorgen om människan går före teknologin. Jag tror det är viktigt att vi på detta sätt genom praktisk arbetsfördelning delar ansvaret för Midnattsropet. Då flera delar

början, får man också större gemensam kraft att bära ut budskapet.

Mycket annat värdefullt sades både om Midnattsropet och produkter vi framställer och säljer för att få ut evangelium. Men just detta fastnade hos mig. Tänk, att mitt i vårt samhälle med standardjakt, kariärhunger, krav på hög, teknisk kvalitet och bekvämlighet, få gå en helt annan väg! Vi kan genom våra egna händers arbete skaffa nödortfikt uppehålle. Genom att skära ned kraven på komfort och standard, blir vi mer beroende av varandras hjälp. Genom att vi ägnar oss åt hantverk, kommer vi i naturlig kontakt med människor som ska räddas för evigheten.

STINA FRIDOLFSSON

GÖR MER FÖR MIDNATTSROPET!

Midnattsropet arbetar nu med sin sjuttonde årgång. Jobbiga men intressanta år ligger bakom. Nu önskar vi för kommande behov engagera många flera i aktivt arbete för litteraturmissionens fortsatta expansion och utveckling.

Kan vi räkna med ditt stöd? I så fall kanske ett eller fler av nedanstående förslag kan förverkligas omedelbart! Kom med bland medarbetarna i denna aktion för Midnattsropets utbredning i vårt land!

1. ☐ Jag prenumererar för år 1977 kr 45:—

Ge en eller flera av dina bekanta en gåvoprenumeration för år 1977. 1 pren. kr 38:—. 5 pren. kr 175:— (Namn och adr. nedan).

2. GÅVA TILL TIDNINGSMISSIONEN.

Midnattsropet, den minst kostnadskrävande budbäraren av ett radikalt väckelsebudskap, kan med din hjälp nå dit in igen av våra evangelister kommer. Ge en gåva nu eller vid en tidpunkt du kan och själv bestämmer!

☐ Jag önskar stödja tidningen med en gåva kr

Jag inbetalar den omkring / 19

3. PROVNUMMER TILL VÄNNER OCH BEKANTA!

Ge oss namn och adress på 8 personer du anser bör få ett provnummer av Midnattsropet gratis. Fyll i listan!

4. BLI KOMMISSIONÄR!

Försök med denna intressanta och kontaktskapande uppgift, förslagsvis till årets slut. Du kan lämpligen börja med 5 exemplar var 3:e vecka. Kostnaden är ringa — endast 8:75 — arbetet krävande, men uthållighet ger frukt och rik välsignelse.

Jag vill försöka med 5 ex. till årets slut ☐
 tills vidare ☐

Sätt kryss i lämplig ruta.

1. Gåvoprenumerationer

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

2. Sänd provnummer till:

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

Namn
Adress
Postadress

INSÄNT AV

Namn
Adress
Postadress

Riv ut sidan ur tidningen och sänd den till:
Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm

Väckelsefolkets levande sång och musik

MRL 2112 stereo (LP-skiva)
KB 112 stereo (kassett)

Sida A

- 1 Har du mod
att följa Jesus
- 2 Den glädje
som världen giver
- 3 Hans kärlek är gränslös
- 4 Vilken nåd så stor och rik
- 5 O, hur stort
att Jesus fann mig

Sida B

- 1 Där rosor aldrig dör
- 2 Helig, Helig
är änglaskarans sång
- 3 Du kan hälsa få
i Jesus, käre vän
- 4 Gyllene morgon
- 5 Det finns ett hjärta

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (2)

MRL 2111 stereo (LP-skiva)
KB III stereo (kassettband)

Sida A

- 1 Medan kärleken från
korset
- 2 Väntan snart är slut
- 3 Min själ den väntar
- 4 Välj nu välj Jesus
- 5 Har hjärtat frid med Gud

Sida B

- 1 Anden har sänt oss bud
- 2 Hör det rop som ljuder
- 3 Hör den röst som dig
kallar
- 4 Då förlät du mig/
Under ditt blod
- 5 Det var av nåde
- 6 Kristus lever

En live-inspelning från Maranataförsamlingarnas sommar-konferens i Malmköping.

Sänd mig mot postförskott

... st LP-skiva/or
... st LP-skiva/or

... st kassett/er
... st kassett/er

"Och jag skall stämma in i sången" à 34:—
"Anden har sänt oss bud" à 34:—

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr:

Tel: /

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08/23 52 30

Välkommen med att skapa och sprida

Midnattsropet 1977

INDOKTRINERA. Ja, det låter misstänkt. Men med tanke på alla de krafter som arbetar intensivt och metodiskt i alla miljöer och på olika nivåer för att underminera trons grundvalar och beröva människorna möjligheten att komma i beröring med och påverkas av väckelsekristen tro, verksamhet och frälsningslära, är det absolut nödvändigt att befästa trons doktriner hos kristna bekännare, och möta håglöshet och vankelmod med radikala ställningstaganden hos övertygade häroldar med vision och försakelsevilja. Endast kompromisslös framåtanda kan göra frälsningsbudskapet känt bland ett religiöst drogat folk.

INFORMERA. Det finns inget budskap mer angeläget än det som rör sig om Jesu tillkommelse. De eskatologiska tecknen hopar sig och antikristliga men givetvis också urkristliga aktiviteter engagerar och bildar block. Den karismatiska vågen, Jesusrörelsen och andra parallella företeelser på andelivets område följer vi med vaksamhet och stegrat intresse. Ekumenikens breddning och utveckling ska bevakas och relationerna mellan landets statsdirigerade folkkyrka, dess statssubventionerade frikyrka och det samhälle för vilket de alltmer tenderar att degraderas till religiösa serviceorgan, måste profetiskt belysas. Kyrkornas och samfundens sociala, politiska, kulturella och ekonomiska maktsfär vidgas samtidigt som det genuint kristna uppdraget förflackas och andligheten urtunnas. Det är svåra frågor, och det väcker anstöt att ge de olika anderriktningarna rätt namn. Men vi ska våga försöket i Jesu namn

INSPIRERA. Bönelivet måste med nödvändighet förnyas om inte elden ska slockna hos midnattstidens evangeliska ljusbärare, och bibelstudiet måste återfå sin dominerande plats i församlingsgemenskapen. Detta måste ske på bekostnad av alla väsensfrämmande element, som håller på att befästa sina positioner under det den kristna församlingen samtidigt berövas sin rätta identitet och sitt gudomliga signum.

Själavinnande och vittnesbörd är en sällsam plikt och livsbejakande förmån till frigörelse för varje frimodig bekännare. Vi åstundar att få vara med och ge andliga impulser och praktiska råd för att med den helige Andes hjälp genomföra det urkristna evangelisationsidealet, genom krossade och rödda hjärtan från man till man.

Midnattsropet är ingen offerbox eller förlängd kollektåv. I kampen mot många avarter och missbruk vill tidningen uppmuntra alla till nytestamentlig offertjänst för Guds verks fromma lokalt och universellt.

INTENSIFIERA. Mänsklig heroism räcker aldrig till för att bygga upp ett Guds verk som blir bestående. Beslut och föresatser som inte är förankrade i Klippan har föga möjligheter att överleva utan konstgjord andning med gråtmild stämningsmystik eller människoförgudning. Den dukar under för den realism förverkligandet av ett gudomligt uppdrag innebär. Midnattsropet har ingenting att ge åt dagdrömmare eller hyperandliga svärmare. Vår stora önskan är fastmer att kunna inspirera var man och kvinna, ung eller äldre, till evangeliskt arbete där uppgiften fortfarande kräver mest; det lokala plan där alla lever fram det mesta av sitt liv. En andeinspirerad och uthållig och praktiskt genomförd närmission i portuppgången, bostadskvarteret och hemförsamlingen eller gruppen är den bästa garantin för framgångsrik fjärrmission, vilken ingenting annat är än en fortplantning av upplevelser och erfarenheter till medmänniskorna bortom de egna sockengränserna.

I vår Konungs missionsstrategi står Jerusalem först, och den som börjar fungera enligt den mönsterbilden får snart perspektivet förlängt, ty så är Andens egen dynamik. Den expansionen är värd alla insatser, och på det sättet vill vi, medan vi väntar Jesus tillbaka, uppmuntra alla att verka så länge det givs några möjligheter.

IRRITERA. Ofta måste signalerna skapa obehagliga reaktioner hos de som hör dem och inte kan frigöra sig från den påträngande känslan av skuld och ansvar. Det behövs verkligen larmande väckelsesignaler och basunstötar med klart ljud. Hög stridsberedskap är anbefalld och absolut nödvändig i den totalitära maktkampen mellan ljusets och mörkrets andehävar vi alla är inkastade i. Skall denna beredskap kunna upprätthållas måste njutningsreligionen bekämpas och samhällstillvänd reformer behandlas som förräderi mot evangelium och tron. En kristen är världsfrånvänd men absolut inte samhällsfientlig men väljer med omsorg operationsbas för sina insatser.

Världen har flyttat sina gränser långt in i församlinglivet, och det är helt uppenbart, att det falska profetdöme, som denna sekulariserade ekumenik försett sig med kommer att göra allt vad som står i dess makt för att neutralisera verkningarna av skärande uppbrottssignaler och passivera och hejda dem som gör sig redo för strid. Ty detta profetdöme har sina förutsättningar i en politiserad, kommersialiserad och professionaliserad religionskult, och andedöpta avfallingar är dessa ideologer och inspiratörer.

VI STÅR SAMLADE med den för sin naivitet klandrade Jesus-rörelse, som i denna tid från alla väderstreck fylkar sig kring den uppståndne Frälsaren och formerar sig till en mäktig Ordets vatten-, blod- och anderörelse, ett övernationellt pilgrimståg i smädedräkt på väg ut ur den värld som åter och åter korsfäster deras Herre och Mästare.

ARNE IMSEN